

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, APRIL 11th, 1934.

No. 15 (471).

VOL. X.

PIK X. Ч. 15 (471).

СЕРЕДА, 11 КВІТНЯ 1934

НЕЗАМОЖНИЙ ФАРМЕР В МАНІТОБІ ЧЕКАВ, ЩОБ ЗГІНУЛА З ГОЛОДУ ОСТАННЯ ШТУКА ХУДОБИ, А ПОТІМ МАВ СЕБЕ ВБИТИ

Вінніпег. — Провінційна влада розслідує справу фермера з Манітоби, який зазнав такої катастрофи, коли його худоба вигине з голоду.

Джеймс Говард, 68-літній нежонатий фермер, що мешкає 13 миль на схід від містечка Ешери, замкнув на колодку решту своєї голодної худоби в стаї, а потім пішов до своєї худоби і позичив стрільбу, щоб покінчити з собою, коли остання штука його худоби згине з голоду.

Минулої осені Говард мав 50 штук худоби, 5 корів і 2 коней. По якимсь часам 20 штук овець згинуло з голоду. Говард скаржився своїм сусідам, що він не має за що купити сіна. Старший фермер є воєнним ветераном, але з якихсь причин уряд нестачу виплатував йому пенсії. Він просив своїх сусідів, щоб позичили йому грошей на сіно для худоби, але вони відмовилися.

ФАРИСЕЙСЬКА ЗАЯВА ГОЛОВИ РЕЛІФОВОЇ КОМІСІЇ

В минулу середу він замкнув свою стаїну на колодку, щоб більше не дивитися на голодну худобу, а сам пішов до сусідів і позичив стрільбу, щоб покінчити самовбивство, коли вже вигине вся його худоба.

Коли про цей випадок повідомляла преса, то А. МекНамара, урядник в департаменті публичних робіт і голова провінційної реліфної комісії сказав, що якщо цей фермер був згодом на реліф, то він був би подякований, щоб ним заохувалися.

Така заява МекНамари не відповідає правді, про що знають ті фермери, що зголошували до нього по реліф і не дістали його. Але в цьому випадку МекНамара мусів щось сказати, щоб вибачити себе, свою реліфну комісію і уряд.

САСКЕЧЕВАНСЬКИЙ УРЯД ЗАВЕДЕ ЗМІНИ В ЗАКОНІ ПРО ФАРМЕРСЬКІ ДОВГИ

Ріджайна, Саск. — На теперішній сесії саскечеванського парламенту внесено законопроект, який має на меті поробити деякі зміни в теперішньому законі про пологдження довгів (дебіт еджмент акт) та надати ширші права комісії, що завідує сированими довгами.

А. С. Стиварт, "незалежний" член консервативного уряду Ендерсона, заявив, що цей законопроект йде так далеко, як сягають права провінційного уряду. Коли він стане законом, то дебіт еджмент бюро буде мати право зменшити в поодиноких осіб суму, яку вони довгують за звичайний моргедж або за куплену землю. Від рішення цієї комісії не можна буде апелювати до суду, бо воно буде остаточне.

Не можна буде забирати збіжжя за моргеджові довги.

Коли віритель відмовиться прийняти рішення дебіт еджмент бюро, то на підставі цього законопроекту бюро буде мати право вилучити мораторій для довжників. Проголошення такої мораторії мало б допомогти довжникам перед

дальшими легальними кроками з боку вірителя в його намаганнях сколектувати довг.

Законопроект забороняє моргеджовим компаніям підписувати судові кроки проти фермерів, які не віддали їм третьої пайки збіжжя на підставі підписаної угоди, крім як "крап цієї пайки" відписаної перед ухваленням нового закону.

Цього року моргеджові компанії не будуть мати права секвеструвати збіжжя, якщо цей законопроект буде прийнятий парламентом.

Зате муніципалі й реліфова комісія будуть чистити шпихлярі.

Але з другого боку цей законопроект надає широкі права муніципалі й реліфній комісії. Муніципалі будуть мати право секвеструвати збіжжя за пашня, а реліфна комісія за всяку допомогу, дану фермерам. Значить, що користі з такого закону не буде для фермерів найменшої, бо як не заберуть збіжжя моргеджові компанії, то зроблять це муніципалі й реліфна комісія, якщо фермери не поставлять організованого опору.

ПОРОБЛЕНО ЗМІНИ В ЗАКОНОПРОЄКТІ ПРО ПШЕНИЧНУ КОНТРОЛЬНУ РАДУ

Вінніпег. — За угодою всіх членів прем'єр Брекен долає минулої середи секція до законопроекту про пшеничну контрольну раду, яка готувалася до закону не буде чинною в житті, коли встановиться, що Канада випрохала цього року менше як 385 мільйонів бушлів пшениці зразок такої кількості, якої потрібно для домашньої потреби й для експорту, призначеного й лондонською пшеничною угодою.

Що зробити Канада з більшою 200 мільйонами бушлів пшеничної пашні з минулого року, або що мають зробити фермери з пшеницею тоді, коли цюгорішній прохал пшениці буде більший, як 385 мільйонів

ВІДКІНЕНО ВНЕСОК ПРО МІНІМАЛЬНУ ЦІНУ НА ПШЕНИЦЮ

Коли прем'єр Бейкер запропонував третє читання законопроекту, консервативний провідник В. Сенфорд Еванс зробив внесок, щоб відкласти дебату над законопроектом, бо він хоче поробити деякі обсервації перед його остаточним прийняттям.

Голова комісії пшеничного контролю, який вніс законопроект, заявив, що він хотів би, щоб парламент прийняв цей закон.

Торговельний договір з СРСР є один з найвигідніших

Консервативний посол домагається надання урядом широкі кредитів для Радянського Союзу. — Каже, що радянський уряд ні разу не порушив своїх платіжних зобов'язань. — Надії Великої Британії пов'язані з залізничним будівництвом в СРСР, а також англо-радянського торговельного договору забезпечить від надання кредитів для СРСР.

Лондон. — В палаті послів під час дебатів про безробіття консервативний посол Бутбі заявив, що торговельний договір з Радянським Союзом є один з найвигідніших. Англійський експорт, заявив він, має велике значення для збільшення числа зайнятих робітників. На його думку, найближчим майбутнім Радянський Союз мусить британських доміцій стати найкращим ринком збуту зразка виробництва.

Лондон. — В палаті послів під час дебатів про безробіття консервативний посол Бутбі заявив, що торговельний договір з Радянським Союзом є один з найвигідніших. Англійський експорт, заявив він, має велике значення для збільшення числа зайнятих робітників. На його думку, найближчим майбутнім Радянський Союз мусить британських доміцій стати найкращим ринком збуту зразка виробництва.

ПОКЛАДЕ ВЕЛИКИ НАДІЇ НА ЗАЛІЗНИЧНЕ БУДІВНИЦТВО В СРСР

Бутбі зазначив, що міністер торгівлі повинен звернути спеціальну увагу на цей бік питання, бо успіх англо-радянського торговельного договору чималою мірою залежить від розмірів кредитування.

"В минулому", заявив він наприкінці, "ми надавали кредити на 15-20 років на залізничне будівництво Південній Америці. Нині в нас великі надії пов'язані з залізничним будівництвом в Радянському Союзі. Якщо ми бажемо одержати максимум вигід від англо-радянського торговельного договору, ми повинні стати на шлях широкого надання кредитів".

ДОМАГАЄТЬСЯ ШИРОКИХ КРЕДИТІВ ДЛЯ СРСР

Бутбі висловився за широке надання експортних кредитів Радянському Союзу. "Радянський уряд", сказав він, "ні разу не порушив своїх платіжних зобов'язань. Якщо ми порівняємо це з втратами, які ми мали в Німеччині, то слід дійти висновку, що в галузі кредитування експорту в СРСР ми повинні виявити більшу щедрість, ніж до будь-якої країни".

МАТІР ДІМІТРОВА АПЕЛЮЄ ДО ТРУДЯЩИХ СВІТУ РЯТУВАТИ ЕРНСТА ТЕЛЬМАНА

Москва. — Параскевія Дімітрова, матір Георгія Дімитрова, яка зараз перебуває зі своїм сином, дочками та внуками в Радянському Союзі, написала записку до робітників цілого світу рятувати провідника комуністичної партії Ернста Тельмана і 170,000 політичних в'язнів з тюрем фашистської Німеччини.

Вона каже, що тільки солідарності трудящих всіх країн треба завдячити те, що її син Георгій Дімитров і його два товариші зістали визволені з фашистської тюрми й врятовані від смерті. "Тільки тепер, в мійому старому віці, переконалась я про значення міжнародної солідарності", говорить старенька матір Дімитрова.

"Але я знаю", говорить вона в цьому записку, "що ця перемога сама по собі не є визволенням. Ернст Тельман, а разом з ним 170,000 членів протиправного фашизму мучаться в тюрмах й концентраційних таборах гітлерівської Німеччини... Я апелюю до вас, робітників, трудящих, а спеціально до жінок, яких чоловіки й спинаються в тюрмах, продовжати й скріплювати боротьбу за визволення всіх жертв фашистського терору.

"Я щаслива, що маю змогу бачити Радянський Союз і його переможне соціалістичне будівництво. Ідея, за яку згинув Паризький Комуністичний уряд на шестій частині світу, живою дієсністю".

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ БАЖАЄ МИРА, АЛЕ СВОЄЇ ЗЕМЛІ НІКОМУ НЕ ДАСТ

Синететі, Огайо. — Радянський посол до Сполучених Штатів Александр А. Трояновський висловив тут промову про мир та як Радянський Союз старается, щоб запобігти новій війні. Трояновський говорив на зібранні "Форейн Полісі Асоціяції". Він сказав, що "Радянський Союз бажав би миру понад усе, але він не може дати нікому нічого, крім миру, який він сам хоче дати".

Амбасадор Трояновський зазначив, що світове положення зараз є одне економічне, яке коли воно буде в минулому.

"Але сьогодні ми не тільки свідомо воюємо, а й маємо тенденції до воєнних дій", сказав він. "Всюди йде боротьба між двома силами: між силою миру, а другою силою сили".

"Дозвольте мені підкреслити питання миру тому", сказав Трояновський, "що загроза війни є дуже велика, а міжнародне положення є зараз більше напружене, як коли, навіть більше ніж було 1914 року. Дух мілітаризму в деяких країнах є зараз сильніший ніж був колись, і це небезпечно перед тим, як ми зможемо передати мирну катастрофою для людства, що про її наслідки трудно передказати".

Амбасадор Трояновський зазначив, що світове положення зараз є одне економічне, яке коли воно буде в минулому.

"Але сьогодні ми не тільки свідомо воюємо, а й маємо тенденції до воєнних дій", сказав він. "Всюди йде боротьба між двома силами: між силою миру, а другою силою сили".

ЗАГРОЗА ВІЙНИ Є ДУЖЕ ВЕЛИКА

"Політика мира в цілому світі є найважливішим питанням міжнародної політики Радянського Союзу. Мир є одним з основних камінців тієї будови, яку наша країна зараз будує".

СРСР БУДУЄ ТЕЛЕФОНІЧНУ ЛІНІЮ ДО ВЛАДИВОСТОКУ

Москва. — Будучи загроженим війною з боку Японії, уряд Радянського Союзу рішив побудувати нову телефонічну лінію між Москвою й Владивостоком. Телефонічні дроти будуть прокладені здовж шляху транс-східської залізниці, через Іркутськ, Чіту й Хабаровськ. Для підкріплення лінії між Москвою й Владивостоком збудується 30 великих телефонічних станцій.

РАДЯНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — За останній раз перший раз прибув до порту в Нью Йорку радянський корабель з розвішеним червоним прапором. Корабель "КІМ" привіз до Сполучених Штатів 6,400 тонн вина, цементу, нікю і крейді. Він є збудований з радянського матеріалу і в радянських судобудівельних заводах.

І ГОФРИ НЕ БЕЗ КОРИСТИ ДЛЯ ФАРМЕРІВ

Мус Джо, Саск. — До цього часу гофри вважалися за найбільших фермерських шкідників, але недавні дослідження показали, що вони можуть відіграти велику ролу в знищенні сарани. Недавеко Вайсера, в Саскечевані, зауважено, що гофри порпалися в зрушеній землі біля дороги і вносили звідтам яєчка сарани та брали їх до своїх нор годувати своїх молодих. Кажуть, що якщо так фермери дали гофрам нагоду, то вони можуть знищити всю сарану.

ПЕРЕЙШОВ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ОСВІТНЮ КОМІСІЮ

Ріджайна, Саск. — В саскечеванському парламенті перейшов законопроект, силою якого заряджування департаментом освіти переходить в руки освітньої комісії з трьох осіб. Новий закон входить в життя з днем 1 серпня ц. р. Проти законопроекту голосували всі ліберальні послі.

МАЛА АНТАНТА ВИЗНАЄ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Женева, Швейцарія. — В кругах Ліги Націй йде переконання, що визнання Радянського Союзу державами малої антанти є неминуче. На думку Ліги Націй такий крок з боку Румунії, Югославії і Чехословаччини скріпить теперішній рух втигнуті СРСР до Ліги Націй. Рівночасно в Женеві сподіваються, що Швайцарія теж визнає СРСР.

ДЕФИЦИТ СПОЛ. ДЕРЖАВ ЗА ДЕВ'ЯТЬ МІСЯЦІВ

Вашингтон. — Американський уряд закінчив перші 9 місяців свого фінансового року великим дефіцитом в сумі 2 мільярдів 542 мільйонів 299 тисяч доларів. Публічний довг країни вирос в при кінець березня 26 мільярдів 157 мільйонів 509 тисяч доларів.

КАНАДА, АМЕРИКА І АВСТРАЛІЯ ПРИЗНАЛИ АРГЕНТИНІ БІЛЬШУ ЕКСПОРТНУ КВОТУ ПШЕНИЦІ, ЯК БУЛО ПРИНЯТО В ЛОНДОНІ

Рим. — Щоб не допустити до цілковитого провалу лондонської пшеничної угоди, представники Канади, Сполучених Штатів і Австралії на світову пшеничну конференцію, що тут відбувається, погодилися дати Аргентині більшу експортну квоту, як це її було призначено на лондонській пшеничній конференції минулого року. Томас А. Лебретон, голова аргентинської делегації, домагався більшої квоти на тій підставі, що Аргентина підписала лондонську пшеничну угоду тоді, коли вона мала слабкий врожай, а тепер пшеничне положення його країни є дуже серйозне, бо Аргентина має зараз 45 мільйонів бушлів пшениці надлишки.

експортної квоти. Так само встановлено вже було квоту для Австралії і Аргентини на наступний збіжжєвий рік, але тепер її змінено, хоч покищо не подано до загального відома, яка буде квота для Аргентини. На всякий випадок буде вона більша як 110 мільйонів бушлів.

РОЗБІЖНІСТЬ ДУМОК В СПРАВІ МІНІМАЛЬНОЇ ЦІНИ

Конференція застановляється над питанням про встановлення мінімальної ціни на світові пшеничні експорти. Канада і Австралія є за встановленням такої ціни, а Сполучені Штати проти. Симпатичні мінімальної ціни кажуть, що вона збільшить покупну силу фермерів, а це в свою чергу може багато індустриї, як також і скороченні засівної площі, коли ціни на пшеницю низькі, то фермери більше сівуть, а противники цього плану думають наоборот.

ПРЕДСТАВНИК АРГЕНТИНИ ГОТОВ БУВ ПОКИНУТИ КОНФЕРЕНЦІЮ

Представник Аргентини не сказав отверто, що він покине конференцію, якщо вона не признає його країні більшої експортної квоти пшениці, але з його висловів виходило, що готов це зробити.

На 1933-34 збіжжєвий рік, який починається в день 1 липня, Аргентині було призначено 110

Розбіжність думок представників капіталістичних держав на пшеничній конференції в Римі є ще одним доказом, що пшеничного гудза вони не розв'яжуть.

СВІТОВА НАДВИШКА ПШЕНИЦІ В СЕРПНІ Ц. Р. БУДЕ 1 МІЛЬЯРД 1 МІЛЬЙОН БУШЛІВ

Рим. — Світова надвишка пшениці 1 серпня ц. р. буде вище 1 мільярд 1 мільйон бушлів, майже так само, як в той сам час минулого року, зате вигляди для надходячого збіжжєвого року, що з того часу починається, є досить оптимістичні" відносно скорочення пшеничної засівної площі.

Так говорять комунікат, виданий минулого четверга світовою пшеничною дорадочною комісією по довгій сесії, на якій вона прийшла до переконання, що міжнародне пшеничне положення можна "поліпшити" через обмеження продукції й заохочення до більшої консумції.

В світовій пшеничній конференції, що відкрилася тут в минулій четвер, бере участь 35 делегатів, що репрезентують 15 різних країн. Головною спра-

вою на програмі конференції першого дня були звіти представників головних країн про їх становище до лондонської пшеничної угоди.

МЕКФАРЛЕНД ГОВОРИТЬ ПРО СКОРОЧЕННЯ ПРОДУКЦІЇ В КАНАДІ

Канадський представник Дж. І. МекФарленд сказав, що по довгих дискусіях в Канаді в справі кінцевої потреби скорочення продукції й продажі пшениці, як також несприятливого природного та економічного положення в зв'язку з сівбою в Канаді, можна вважати, що канадські фермери скоротять пшеничну засівну площу навіть на більше як 15 процент.

МекФарленд заявив, що Канада підприємляла дефінітивні кроки перевести в життя лондонську угоду.

(Докінчення на 2-й сторінці.)

120 УБИТИХ ПІД ЧАС БУНТУ ВІЙСЬКОВИХ ШКІЛЬНИХ НАДЕТІВ В БОЛІВІЇ

Ліма, Перу. — Денешні до тужешньої газети Ель Комерціо з Ліми, перувійського торгового міста над озером Тітікака, близько болівійського кордону, повідомляють, що під час бунту військових кадетів в Ля Паз, столиці Болівії, в минулій четвер, 12 осіб убито, а кілька соток ранені.

Бунт вдалося, говорить в денешній газеті, воєнні суди негайно видали смертні присуди для кількох провідників бунту, які в кілька годин виконано.

Кореспондент Ель Комерціо повідомляє, що мимо гострої цензури вдалося довідатися, що минулого четверга перед світанком військові шкільні кадеті при допомозі рекрутів несподівано заатакували поліцейські баракі і голонні військову

квартиру та забрали своє посядання.

Дійсна боротьба почалася в 11 годині перед полуднем в четвер, коли карабієри заатакували повстанців, в наслідок чого 120 осіб було убитих, а кілька соток ранених. В полудне повстанці піддалися. Провідників повстання розстріляно в 3 годині пополуночі.

Кажуть, що причиною цього бунту було загальне невдоволення з неуспішної війни Болівії з Парагваем за територію Гран Чако, сварки між політичними партіями й депортації, занепад торгівлі й економічне зuboження.

Денешна подає, що багато провідників повстання уряд вислав на заслання, а тих, що були членами армії, розстріляно.

ДИМИТРІЙ ФУРМАНОВ

ЧАПАЄВ

Історична повість з часів
Горьківської війни 1918-19 рр.

(Червона армія в боротьбі з Колчаком на Уралі)

(Продовження)

— Не такай!... — вигукнув він, гостро подавши ліву руку. На хвилину встав, не знаходячи влучного слова. — Не такай, кажу, а збери до купи й віддай своєму командирові, все віддай, що в буржуа взяв... Командир продасть, а гроші покладе до паркової каси... Порадили тебе — от дівастай із цієї каси сто карбованців! Забери тебе — ось тобі на цілу родину по сотенній. Що? Правильно кажу чи ні?

Тут уже сталося щось надзвичайне — захоплення обернулося на несамовитість, крики обринули на шалене життя...

— Все щоб віддали, — закінчував Чапаєв, коли хвилювання вщухало, — до останньої нитки повернути, що взято. Там розберемо, кому віддати, у кого що залишити вам же на допомогу. Зрозуміли? Чапаєв жартувати не любить: поки слухаються — і я товариш, а нема дисципліни — на мене не ображайтеся!

Він закінчив промову свою під скажені оплески, під довгі крики «Чапаєв!» На скриньку, що з неї тількищо зійшов Чапаєв, злетів червоноармійський миттю розкрив шинелю, підняв гімнастерку й швидко розстібнув важкий срібний козацький пояс, що стигав штани.

— От він, товариші! — кричав хлонець і трусив пояс над головою, — сім місяців пошу... в бою дістався... сам убив, сам убитого зняв... А віддаю!.. Не треба!.. нащо він мені? Хай на допомогу йде, на загальну! Хай живе наш героїчний командир товариш Чапаєв!

Юрба тремтіла, вітаючи з захопленням. Фьодор бачив, як глибоко вразила Чапаєвська промова, він радів із цього ефекту, адже тільки турбувало ото про «сто корів» та одіж, що їм ділять «парівно», потім із комісіями шини подкованих не все було гаразд.

Товаришу Чапаєв, — звернувся він до нього, — я хочу саме тепер зазнайомитися з червоноармійцями, та й розказати я хотів би їм коротко про наш загальний стан у країні, тільки скажіть їм самі, що от, мовляв, промовлятиме до вас комісар, товариш Клячков...

Чапаєв із тієї самої скриньки попереду — і Фьодор почав оповідати про боротьбу на інших фронтах: з Колчаком, з Денікіном, з усіма ватажками білих армій. Зачепив коротко міжнародні обставини, спинився в двох словах на економічному житті держави... Подекуди наче ілюстрації він навів Чапаєві приклади, спинився на них і, не віджидуючи, просто дав такі до них «пояснення», що від проповіді лишився тільки легкий дух...

Фьодор починав руйнувати Чапаєві засади дуже обережно й увесь час додавав висловів, подібних до того, що «добру й вірну думку товаришу Чапаєва про наше спільне майно вороги наші тлумачили б, звичайно, так, наче ми беремо, тягнемо й ділимо хто, що і як хочеться... Але не так думаємо ми з товаришем Чапаєвим, і ви, звичайно, думаєте не так...» — і Фьодор підкопував і валив той «поділ», що його, очевидно, й проповідував Чапаєв. Так можна було зрозуміти його цінні приклади: «Заберемо сто корів і поділимо їх поміж ста селянами кожного по корові...» Не пояснюючи, залишити такі твердження було неможливо...

Зв'язок, шоправа, дуже короткий, з груною думкою, селянське минуле Чапаєва й молодська його вдача, невтримана, безпильова, недисциплінована — все це настроювало його по-анархістському, штовхало до партійських справ.

Так, велика справа — слово «ні грабунків, ані бешкетів, ані насильства в станиці більше не було».

Як тільки скінчилися мітинги, Фьодор відшукав Йожикова і хотів з ним порадитися — чи сьогодні організувати ревком в станиці чи відкласти до ранку? Але Йожиков промирился щось незрозуміле і від простої відповіді ухилився. Фьодор вирішив діяти сам: сповістив мешканців, щоб зразу зібратися до помешкання станичного управління, запросив з собою трьох політичних робітників, намітив питання, вирішив сам випробувати нову справу — ревкоми в смугі військових дій йому закладала ще не доводилося. Станичники прийшли чимало, в помешканні вони не вмістилися. Коли Йожиков лізав, що ревком все ж буде і без нього створено, він з'явився сам. Фьодор цього маневра зразу не зрозумів, догадався він тільки потім: Йожиковою дуже хотілося зібрати якнайбільше матеріалу про бездіяльність Фьодоровою, про його непридатність, слабкість і т. ін., щоб того відлякати, а його, Йожикова, залишити за комісара групи. Він і ревком хотів створити самостійно, а Фьодора поставити вже перед фактом. Та не встиг.

На соборі прималися певенно, як взагалі це буває в таких випадках. І чого тут дивуватися? Вночі були козаки, вони збирали їх тут і обирали свою владу... Сьогодні червоні прийшли, ревком призначають, а завтра, може, знову вернеться козаки — що тоді? Чи не порубають голови станичникам, тим, що їх оберуть керувати станицею?

До ревкому призначити ніхто не йшов — боялися. Ті, хто не боявся і розумів події у всій їхній складній і серйозній сукупності, давно вже покинули станицю, пішли по містах, вступили до Червоної армії.

Призначали до ревкому своїх політробітників. Почали говорити про роботу — що робити насамперед, що — пізніше, з чим можна почекаати... Вирішили на перші втрати зібрати з причетних, хто ще об'їздив потім з шапкою проїти і чекати усе станицю, щоб зв'язатися з Уральськом, лігати звідти вказівки на розроблення, а може й матеріальну допомогу.

Фьодор не старався пояснювати завадані ревкомів, разок за разом і завадані різницької влади. Слухали селяни, погоджувалися. В станиці встановлено було радянську владу. Над ганком козацької управи почепили червоного, невеличкого триколір.

Над печір порожки повернулася розвідка. Вона тискалася у всі боки, винохувала, мацала, виводила, але чимиськи розлізти не доповилася й думати про переїзд на саних до великого Уральського тракту. Це вірно, що степ був у крижком, в диньку снігу. Але ж великі помітні розм'якання, а тільки сніг, а тільки сніг і лідом і снігом. Треба було спитати про погоду, чекати на погоду розпорядження. А в неможливіх умовах у Карпові купив

— зібрався весь командирський склад: Чапаєв наказав розставити охорону, підтягти важки, завести лад в радянській станиці... Сюди також приводили полонених. Довго й марно доштовпували важки, шийманого в стіну. Зробилося відомо, що у літ киргиза, шийманого в стіну. Зробилося відомо, що у Шильної Балки — селища за кілька десятків верст — є козаки і вони мало не захопили саме селище: тут треба було перекинутися негайно частину сил — і це обмірковування (в стіні) мало різних справ — де про все розповісти.

Пасунали чорними туманами сутінки. Вранці походом і турботами відгромади дня спали командири. Заснув і Фьодор. Чапаєв скоро збудив його підписати накази. Проклинувся дор. Чапаєв знову збудив його підписати накази. Цілу ніч гідився, знову заснув. І знову збудив його Чапаєв. Цілу ніч гідився, знову заснув. І знову збудив його Чапаєв. Цілу ніч гідився, знову заснув. І знову збудив його Чапаєв.

Цілу ніч до світанку міряв він ману й слухав молоденьке хрюпіння командирів. Біля дверей стиснувши гвинтівку обома руками, купив стійковий і сірим лобом добав по чорному бірі багнета.

У Слюмихінській пробули чотири дні. Фрунзе прямим походом повідомив, що бригаду кидає на Оренбурзький фронт. Обставини незабаром примусили змінити й це рішення — перекинули бригаду не до Оренбурга, а до Бузудукського району. Для детальних пересправ Чапаєва й Клячкова Фрунзе викликав у Самару до себе.

Зібралися за чотирма хвилинами. Знали, що більше сюди не повернуть. Понесли до саною дорожні вантажі. Не стоять на місці бачки коні, вибрали свіжих найкращих коцей!

Обернувшись уже готовий мчати в степ, і віжки підібрані, мов губи в старій баби, сухо й міцно! На ганку Попов, Чеков, Тьоткін Гіля — вся братва чапаєвська; висипали провідники.

— Хоча б швидше нас звиди, товаришу Чапаєв...
— Як приїду, викличу зразу!..
Трійка рушила...

Теперішче невільництво в Німеччині під кривавою диктатурою фашизму.

Близькули в сніговому поросі останні виступи. Ганку, мов у люстрах, плеснувся в очак сум роздумів. Тісь скрикнув, махнув батоном, хтось шапкою схилю до даху... В сірому сумі й снігових метеликах зник ганок.

Степи, степи! Кумачі вечерові, колески білі та пухові! А степами вітер, мов здириш, ходить пахучим й холодним валами, ходить над білими снігами, ходить над сніговими пустками, зникає в чистій сніжній ранішнього беззвісного неба!

Від Слюмихінської держали назад на Александрів-Гай — тим самим шляхом, де йшли так недавно з полками... Іхали і мовчали. Степ їздовий, як люлька — пагаїле солодкий сон.

От уже і Козача Таловка. Ну, хіба ж давно тут готувалися до бою, вивчали і циркелем вимірювали ману, радилася, міркували — як знищити до центру казару! І піч — з відривом з веселою розмовою, а потім — з мертвою тишею зловонних, втомлених міцно послушних червоноармійців.

Фьодор пригадав багаття і біля багаття того мужичка з грудою бороною і дужого кучерявого хлопця, що перегортав на вулиця картоплю і вихоплював на багнет. Де вони тепер? Чи живі?

Так до самого Александрового-Гаю — згадуючи пережиті, розбираючись у своїх вчинках.

В Алгаю були недовго: відпочили, попоїли — і далі. Валили через степ на трійках до самої Самари.

VII. В ДОРОЗІ

Чапаєв був із тих, з яким зійтися можна легко й дружньо. Але так само швидко й гостро можна розлетітися. Ой розшумується, розбунтується, злобливо образить, нагріває розпече, нічого не пожаліє — все обірве, далі поєди не гинь везпаді, в нальому засліпленні. Схаменеться за хвилину і вже істото гризота бере. Починає важко згадувати, утямлювати, чого цікакої, розбиратися, відслідувати важливе й серйозне від випадкового, від навесного чортополоху... Розбереться — і ладийшій тоді уважити. Але не завжди й не кожному: лише тоді піде, як хочеш, і тільки перед тим, кого поважає. Таких хвилин треба сміливо й настійливо викликати його до щирості. На ганку Попов, Чеков, Тьоткін Гіля, розкривався часом так, що серце було видно.

Мозака він був шумавша, галаслива, така сувора, що хтось не зміг, то й підійти боявся.

Нагрімає, мовляв, а то це стається — і садоче в заціпані.

Воно й справді могло так бути — на незнайомого й боякого. Що дужче ти боїси, то гірше люте серце в Чапаєва: не любив він бояку людину. І подивився з боку — зирнем звір, а ближче придивився — і побачив звичайного, милого товариша, серце в нього відкрите кожному чужому подихом, і від цього подиху щоразу адригається воно радісно й чудно. Придивився — і розуміє, що за цим чужим подихом, за цим похмурою суворістю щоразу адригається, ані малого камишка за пазухою — адригається зразу, до краю. І коли кіньми із шумом поїде, адригається зразу, до краю. І коли кіньми і поїде, адригається зразу, до краю. І коли кіньми і поїде, адригається зразу, до краю.

Голову свою Чапаєв носив високо і гордо — не дарма слава про його подвиги дунала по степах.

Та слава засліпила Чапаєву очі, перед самим собою малювала його непереможним героєм, паморочила йому голову смелем шапкобоек.

Пого хлопці і в живі очі, і пола очі наїррадіє від усіх томонів про подвиги Чапаєва. Це вони перші розширювали будувальницю й небувальницю, вони і одні з перших обрешивали

фарбами, це вони перші за всіх із захопленням співали Чапаєву гімни, курили фіміям, оповідали про його власну, чапаєвську непереможність. Коли Чапаєву чудово брехали й навіть підліцувалися, він слухав охоче, облизувався, мов кіт після молока, погоджувався й навіть дещо додавав до брехливого оповідання. Але плескуна й дрібного підлізу, що не вміє доладу зберхати, витанув геть. І наказував найперд не пускати до себе.

Вражача це в характері в нього одна така характерна риска: він по-дитячому вірив усіляким чуткам, вірив і сербозіцям, і безглуздим, цілковитим дурницям.

Вірив тому, що в Самарі, скажімо, на найон віддають по десять фунтів махорки, а от на фронті — восьмидесяти псаєв.

Вірив, що в штабі фронту або армії день і ніч відбувається саме поголовне пияцтво, що там самі «спеці» білогвардійці й що вони раз-у-раз зраджують нас ворогові.

Вірив тому, що гарматні, взуття, хліб, гвинтівки, поповнення тощо — все це записується через лиху волю окремих осіб, а не тому, що його бракує, що транспорт зруйновано, мости зінести й т. ін.

Вірив, що тиф заносять птахи: що більше птахів, то більше тифу; вірив, що цукор росте мало не цілими головами, що коні не бити — він пеується...

Чому-чому тільки він не вірив у простоту, в чистоті сердешній.

Або от бере товариша, ну, Попова, чи що, Попов — комбриг. Попов — хлопць сам герой і був із Чапаєвим у всіх тарпатах, ходив в атаку не раз, не раз простріляний, контужений, адже несурно комбриг.

І от якийсь випадок у бою; не встиг Попов важки стягнути вчасно, не встиг на допомогу другій бригаді підійти, відступив, скажімо, верстов на п'ять, та з тим, щоб десять заріз наздогнати...

І вже хтось чиноче довірливому нахдивові: Попов Попов... Утік... Заря, не допоміг — розгубився зовсім... пиячив бо цілий тиждень... Проти тебе, Чапаєв, слово казав... Задарість має...

І слухав пожадливо, і вірив довірливий Чапаєв, запалюється гнівом.

— Та я йому, падлюці!.. Та я йому голову відірву... Розстріляю за пияцтво!.. Це що: людей у мене губити, та сам пиячить?.. А Чапаєв відповідає!.. Покидати негайно!.. І чекає розлютований, коли приїде Попов, покидавши справи, почувши про грозове. Прилетів Попов, у коридорі питає:

- Сердитися?..
- У-ух, як сердитися!
- Все на мене?..
- На тебе самого?..
- Мабути, саговорив хто?..
- Та вже не без того... — Ну, пронесе, дасть бог!..

І, стягнувши пояса, поправивши штани, кобур, підтягнувши шпесь по-військовому, входить Попов:

— Здорові були, товаришу Чапаєв!

А той і не дивиться, і не відповідає. Несамовиті очі під важким краєм вій упали долі. Смикає вуса Чапаєв, мовчить цілу хвилину.

— А потім, мов затичка вискочє з пазухи: — Знову пиячив?..

— Та та й не... — Мовчи! Розбещилися, сукині діти! — Товаришу Чапаєв, я... — Цить!.. Розстріляти тебе мало, падлюку! В таких обставинах — і до чого розбещилися, дияволи! Це що? Це що так? Це під що Чапаєва піддали?

Попов мовчить. Він знає, що вийде газ — і затичку винаймає спокійно. Він знає, що викричить Чапаєв гнів свій — і анухне. А як ушухне, тут йому й доповідати, як було, спростовувати наклепи й дурні чутки... Спочатку пручається, через упертість слухати не хоче, але ти їди, їди настійливо й просто до мети. Хоч трохі зреш ту віру в наклеп — зразу з'якне, мов тісто, подивиться тобі лагідно у вічі й скаже винувато:

- А я, розумієш... — Розумію, розумію... — Так-так, от я, розумієш... Ну, кажуть, відступив... Ну, кажуть, пиячив знову... — Так, так... — От я й повірив, як же не повірив? А ти б намість мене хіба б не повірив? А як же... Отож — тут кожний повірив!..

І вже Чапаєв сміється. І вже лагідно бере Чапаєв Попова за плече. Чапаєв йти з собою садовить, не знає, як виправдати кроков...

Минє два дні, минє три дні — як транчить з Поповим саме, і так само від початку й до кінця вірнимо Чапаєв наклепів, триматиме, критичатиме, загрожуватиме, а потім — потім винувато лащитиметься...

Він був довірливий, мов мала дитина. Через це й сам багато страждав, але змінитися не міг.

Тільки одному він не вірив ніколи: не вірив тому, що у ворога велика сила, що ворога не можна подожати й примусити тікати.

— Жодний ворог проти мене не встоїть! — заявляв він гордо й твердо. — Чапаєв не вміє відступати. Чапаєв ніколи не відступав. Так не встоїть усім: відступати не вмію. Ранком грати поради по-всьому фронту. Черказати всім те, що я наказав. А як не встоїть супроти йти, привести його в штаб до мене... Я зразу вичу, як с... у треба назад тримати.

І своїм справі і в своему машабі Чапаєв був великий майстер і знавець: він чудово знав усе свою дивізію — її білий, й командирів; менше знав і майже зовсім не цікавився політичними й складом. Він чудово знав ту міщеність, де провадилася бойові операції, знав її, то пам'ятаючи а юнацтва, то від менш знав ту міщеність. А пам'ять у нього свіжа, держка — так у себе мов обидьками схопити, не випускає руки треба. Знає він мешканців, особливо селянську старість, місто цілком його менше: знає, що тут за мужика чого можна сподіватися від нього, а чому небезпечно провадити. Все, що треба, знав про хліб, про взуття, про одяг, про цукор, гарматні, шабю, махорку — про все знав: із жодним питанням він не розгубиться.

А от у питаннях шпесь — у політичних, а надто в тих, що виходять за межі дивізії, в цих питаннях не розумів, не знав нічого й знати не хотів. Навіть більше — багато дечому й вірив не хотів.

Міжпародійність робітничого руху, приміром, він шкавав за шпачку, не вірив і не уявляв, що він може існувати в такій організаційній формі. Коли йому вказували на факти, на факти вистій відомості, то він лише хитро немішався.

ГОРЮБЛЕНО ЗМІНИ В ЗАКОНОПРОЕКТИ ПРО ПШЕНИЧНУ КОНТРОЛЬНУ РАДУ

(Продовження з 1-ої сторони.)

мент ухвалив мінімальну ціну на пшеницю, заявляючи, що така поправка не на місці.

Прийнято поправку до законопроєкту, яка дозволяє апелювати проти рішення контрольної пшеничної ради, але тільки тоді, коли на такий апелє дасть свою згоду атторії-дженерал.

ДОЗВОЛЕНО НА АПЕЛЬ ПРОТИ РІШЕННЯ ПШЕНИЧНОЇ РАДИ.

Користи з цієї поправки для фармерів не буде ніякої, бо не так легко дістануть вони згоду атторії-дженерала апелювати проти рішення пшеничної контрольної ради, а як і дістануть її, то нічого з того апелю не вийде, бо він буде зв'язаний з кошатами, на які незможний фармер не буде мати грошей.

Третє читання законопроєкту перейшло в суботу перед потуднем.

Сесію манітобського парламенту відложено до серпня. Це тому, що парламент має ще радити над законопроєктом в справі Вінніпегської Електричної Компанії, яка домагається, щоб місто зменшило її податок, і над законопроєктом, виснесім в домініяльнім парламенті про контролю торгівлі в Канаді.

СВІТОВА НАДВИШКА ПШЕНИЦІ В СЕРПНІ Ц. Р. БУДЕ 1 МІЛ'ЯРД 1 МІЛЬОН БУШЛІВ

(Продовження з 1-ої сторони.)

донську пшеничну угоду. В усіх трьох зонах провінцій виснесо законопроєкт, на підставі якого кожному фармереві призначиться квоту пшениці, яку він зможе продати. Одночасно домініяльний уряд виснесо законопроєкт про державну пшеничну раду, яка разом з провінційними урядами перебере контролю над пшеничною продажею, коли цього буде вимагати потреба.

АРГЕНТИНА НЕ СКОРОТИЛА СВОЄЇ ЗАСІВНОЇ ПЛОЩІ.

Американський представник Др Морделкал Езекіл заявив, що його країна буде мати цього року около 54 мільйонів 100 тисяч акрів під пшеницею, або 4 мільйони 200 тисяч акрів більше, як цього вимагає лондонська угода, однак американський уряд робить всякі можливі старання відносно скорочення засівної площі врої пшениці.

Др Томас А. Лебрегон, представник Аргентини, заявив, що в пшениці реєновданого врожаю в минулому році, якого не можна було передбачити тоді, коли підписувало лондонську пшеничну угоду, Аргентина знайшлася тепер в поганім положенні. Аргентинський уряд не підтримує ніяких кроків в справі обмеження пшеничної продукції, але він обіцяє кооперувати з іншими країнами для усеішого розв'язання пшеничного питання.

ВЕЛИЧАВНИЙ ПОХОРОН БІЛОГО ПОЛІЦЕРО РОБІТНИКА.

Паризький похороні шопфера Іве Моріса, якого вбила поліція в часі страйки таксівок, взяло участь двадцять тисяч робітників і сім тисяч таксівок. Цілий час походу робітники співали революційні пісні й кинули хором: «Вступайте в ряди комуністичної партії!»

ПРОГНАЛИ ІТАЛІЙСЬКОГО ПРОВОКАТОРА.

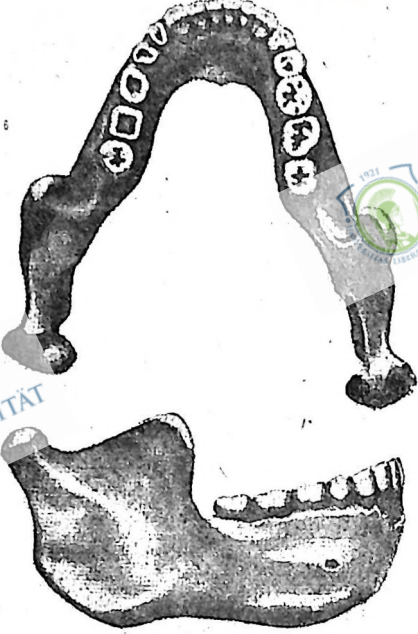
Берно, Швейцарія. Швейцарські власті рішили вигнати своєї країни італійського агента-провокатора М. Рігольді. Його арештовано на швейцарсько-італійській границі з масою компромітуючих документів.

ЯК З'ЯВИЛАСЯ ЛЮДИНА НА ЗЕМЛІ

Написав Л. В. КАНЄЛЬ

(Продовження.)

З цих і ще з деяких інших ознак учені зробили висновок, що людина, що їй належала гейдельберзька нижня щелепа (її називали гейдельберзькою людиною), жила в першій половині льодовикової доби, на початку четвертинної доби.

Гейдельберзька нижня щелепа.

Гейдельберзька нижня щелепа багато розповіла вченим. Своїм виглядом вона подібна до щелепи мавполюди — вона велика, і на ній майже нема підборіддя. Лише зуби на ній цілком людські, і по зубам встановили, що ця щелепа належала людині. Гейдельберзька людина була не така, як ми: вони далеко більше нагадували мавп. Вчені вважають, що хоч це й були справжні люди, але будовою свого тіла вони дуже наближаються до людиноподібних приматів. Це були найстародавніші з усіх відомих науці людей.

43 роки тому, р. 1891, голандський військовий лікар, д-р Е. В. Дюбуа, провадив, за дорученням свого уряду, розкопи на острові Яві (Азія, Великі Зондські острови). І він знайшов там у річковому покладі, близько містечка Трінгль, завглибшки 12—15 метрів од поверхні землі, кутній зуб якоюсь невідомою істотою, подібною до людини. Згодом він знайшов там же скелі щелепи черепа. Тут пішли лікарі Дюбуа доволень на час припинити свою роботу. Він почав її знову в наступнім 1892 р., і тоді, у тому ж таки шарі, лише трохи далі (на віддаленні 15 метрів), він знайшов ще один кутній зуб

Порівняльні зариси нижньої щелепи в сучасного француза, гейдельберзької людини та шимпанзе. Д-р Дюбуа старанно вивчив свої знахідки. Він визнав, що всі ці кістки належали одній живій істоті. Ця істота була ніби людина, ніби мавпа, а скорше щось середнє між ними. Д-р Дюбуа назвав її "мавполюдиною". Мавполюдиною, як видно з її кульшової кістки і з черепа, хоча це рачки, як мавпа, а просто, як людина. Через те її називали "мавполюдиною, що стоїть просто".

Лікарі Дюбуа здавалось, що шари, в яких він зайшов останки мавполюдини, належали до третинної доби. Але в цьому він помилявся. Вчені після нього уважно вивчили це місце й з'ясували, що мавполюдина жила не в третинну, а в четвертинну добу.

Знахідка лікаря Дюбуа схвилювала всіх учених світу. Справді, це була дуже важлива знахідка! Отже, мавполюдина є перехідна форма від мавпи до людини — це, можливо, той предок людини, що його так шукають учені.

Проте, це було не так. Мавполюдина хоч і схожа, з одного боку, на мавпу, а з другого — на людину, але попередником людини на землі не була. В той час, коли воші жили, справжня людина теж жила, і зуби її за декілька літ знайшли у тому ж шарі на острові Яві. Мабуть такі мавполюдина — це особливий вид людиноподібних істот. Цей вид вившов од тих же спільних предків, що від них пішли мавполюди і справжні люди. Але мавполюдина не довго протрималась на землі: вона погано була пристосована до життя і через те вимерла. А мавполюди і справжні люди залишились і живуть досі.

Ось як з'ясує сучасна наука знахідку лікаря Дюбуа. Так само як і гейдельберзькі люди. І теж вважають особливий людський расу, згодом вимерла. Вони були дуже близькі до мавполюдей. Коли б довший щелепу, таку, як гейдельберзька, знайшли на острові Яві, то, можливо, вважали б, що вона належить такій же мавполюдині — так вони подібні одна до одної.

Гейдельберзькі люди в Європі і мавполюди в Азії жили на початку льодовикової доби. В цей же час в Європі жили і інші люди, що теж пізніше поновирали, а за часів льодовикової доби нанували на землі. Це — "первісиці" люди або "пра-люди".

Останки первісної людини вперше знайшли 1856 р. у Німеччині, близько міста Неандерталя, у долині Неандер (німецькою мовою "Неандерталь"). Від назви цієї долини первісну людину назвали "неандертальська". Цією людиною й досі в багатьох місцях знаходять кістки й знаряддя таких самих людей.

Первісна неандертальська людина більш схожа на сучасну людину, ніж гейдельберзька людина або мавполюдина з острова Яві. Уже нема жодного сумніву, що це справжні люди, хоч все ж такі багатьма ознаками вона більше була схожа на мавпу, ніж теперішні "розумні люди". В ній, приміром, мавполюдина частина черепа розвинена менш, ніж у теперішнього європейця, зате нижня частина в ній далеко більша. В ній вищаються ознаки щелепи — горини й довшини, а підборіддя й рідко, хоч і не так дуже, як у гейдельберзької людини. Дову в ній поздовжній напад, а в ній очні орбіти розташовані глибоко (наздобірний дуги).

Все це робить через неандертальця більш подібним до черна мавпи, ніж череп, приміром, француза. Але всеж таки, коли порівняти, на кого більше схожий неандерталець, на мавпу чи на француза, то видно, що на француза він схожий далеко більше.

Первісні люди ще не вміли навіть як слід говорити: в них було погано розвинене підборіддя, і вчені вважають, що це ознака поганого розвитку мови. Вони й стояли не могли так просто, як сучасні люди, і ходили не так вільно й швидко. Вони були згорблені, а ноги їхні завжди були згинуті в колінах. Це відко з будови їхнього хребта і кісток, що багатьма ознаками схожі на мавп'ячі.

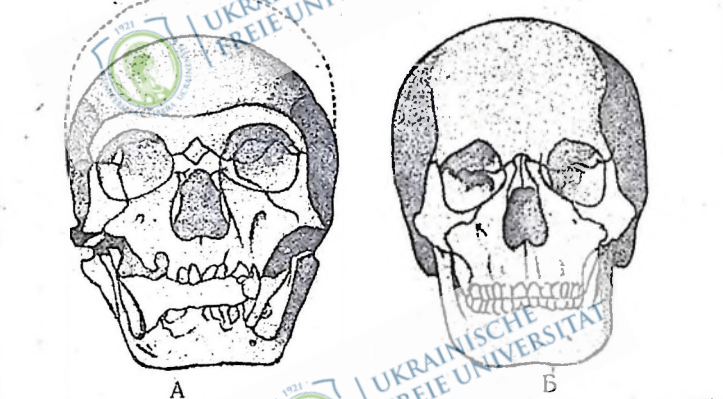
Не можна сказати, щоб неандерталець являв собою гарну постать. Він був дуже несприятливий, далеко несприятливий, ніж дикун, що живуть тепер. Він був низького росту, щось сантиметрів 155 (а середній зріст вважаємо 165 см.). Ноги в нього були короткі й зігнуті, хода повільна й неграбна, голою частиною тіла він був голий, і згріває обличчя, що його один учений назвав "людська морда".

Проте, ця непоказна на вигляд людина досягла дуже багато. Вона навчилася добувати вогонь і обробляти каміння, а з цього й почалась уся наступна людська культура. Час, який жила первісна людина, зветься стара кам'яна доба історії людської культури. Все, чого досягла людина у першу половину цієї доби, зробив неандерталець.

До нас дійшло багато кам'яного знаряддя цього часу. Це не були ще ні сокири, ні ножі, ні молотки. Це були просто оббиті куски кременю. Вони мали правильну, цілком закінчену форму — ніби велика мигдальна — були добре симетрично оброблені, а в них виступали різні роботи. Вони ним рубали, як дертальці, а в них виступали різні роботи. Вони ним рубали, як дертальці, або кололи його гострим верхом, або різали їм стручки, або кололи його гострим верхом, або різали їм стручки, або кололи його гострим верхом, або різали їм стручки.

Для первісної людини його знаряддя було все. І через те йому хотілось зробити його краще й зручніше. Це щастило — і первісне кам'яне знаряддя раз-у-раз удосконалювалось. Для стругання, різання, проколювання почали вже виготовляти спеціальні приладдя. Їх робили не з грубого куска кременю, а з плитівків, відколотих від його.

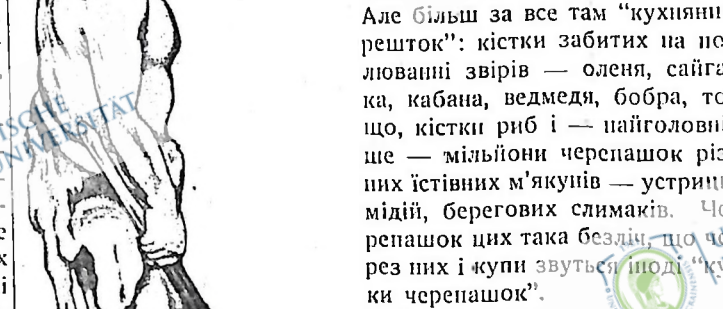
Первісні люди не завжди жили в печерах. У теплі часи їм не потрібно було пристановища, і вони оселялись на відкритих місцях, де-небудь по берегах річок або морів, де легше було добувати їжу. А в їхні вони не були перебірливі.

Череп первісної людини (А) і череп сучасного француза (Б).

По берегах морів у сучасних Швеції, Норвегії та Данії знайдено горби, і при розкопках їх виявилось, що це купи кухняного сміття. Первісна людина не знала гігієни. Вона не знала, що для здоров'я потрібне чисте повітря, і тому покидьки треба віддаляти подалі від житла. Все, що їй було непотрібне в її хатньому вжитку, вона скидала тут, біля своєї постоянки. Протягом часу купи покидьків дедалі збільшувались. Жити біля них було, певне, не дуже приємно, бо покидьки розкладались і отруювали повітря. Але первісна людина не звала на це.

А зате тепер, розкопуючи ці купи, вчені знаходять тут багато цікавого. Люди там трапляються поклади та вугілля, черепки горщиків, рештки знаряддя з кременю, кісток та оленього рога. Але більш за все там "кухняні рештки": кістки забитих на полюванні звірів — оленя, сайгана, кабана, ведмеда, бобра, тощо, кістки риби і — найголовніше — мільйони черепашок різних істотних м'якушів — устриць, мідій, берегових слимаків. Черепашок цих така безліч, що їх різні й купи зветься шод "кістки черепашок".

Такий вигляд мала первісна людина.

Очевидно, м'якуши часто були їжею для первісної людини. І, мабуть, не лише м'якуши. Теперішні дикуні їдять жаб, гадюк, змії. Треба гадати, що й первісні люди не гресували цим. Вони їли навіть комах, що знаходили на собі... Ця гідка звичка збереглась в багатьох диких народів, і досі в них вона вважається за ласощі.

Але первісні люди не чекали, коли природа змилостивиться над ними й пошле їм їжу. Вони самі здобували собі їжу різними способами. Вони були сміливі та вдали мислити за мамутами, воєрогами, півищими оленями та іншими звірами льодовикової доби. Коли б вони не вміли полювати, вони не пережили б льодовиків, бо рослиною їжі тоді було мало.

Холодича зоблишувалась. Жити без пристановища стало неможливо. Але первісні люди й думки не мали про те, що вони знаходяться в небезпечному становищі. Там вони спали, їли, гризли собі кістки. Туди ж вони приволакали туди свій забитий м'ясо, і він завалявся камінням, щоб до печери не забратися печерний ведмідь, лев, гієна... В печерах з багато слів первісної людської господарстві не їли м'яса сирого, і рештки просто побутованого рибки людських кісток, обпалених і розтрощених. Схоже було на те, що мешканці цієї печери були доволі. Але чи було насправді так?

Довгі тисячоліття трило панували первісної людини. Але коли зійшов льодовик і потепліло, в Європі враз з'явилось багато інших людей — виглядом далеко більше схожих на теперішніх. Це були справжні "розумні" люди. Їм і поступилась місцем первісна неандертальська людина.

І з тої пори людська культура йде що раз далі й далі вгору.

Знаряддя первісної людини. (Далі буде)

ГОЛОД НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Нарешті "помітила" його й українська буржуазна преса. — Внесок радикалів у польському соймі і націоналістична "паска Гуцульщини". — Голодовий тиф на Гуцульщині.

(Спеціальна кореспонденція до "Фарм. Життя" від львівського кореспондента.)

Справний, масовий голод, що від двох місяців лютує на західно-українських землях під Польщею і схопив у свої залізні кігті ціле Полісся, галицьке Підкарпаття, Бойківщину й Гуцульщину, починає шойно тепер "помічати" українська буржуазна преса.

На її сторінках від кількох днів починає пробиватися до снів неспіло натяк про голод. Звичайно, що і тепер вона радо промовчує, а це вийде раз тому, що не хотілось їй "робити прикраси" польському фашизму, а по друге, що при згадках про голод на Західній Україні стратять на "боевості" її агітаційні засоби — казки про "голод" на Радянській Україні, але нічого робити.

Голод цей дійшов уже до таких жалких розмірів, що про него мусіла широко заговорити навіть урядова польська фашистська преса. Уже навіть польські фашистські поміщики почали бомбардувати редакції своїх часописів вістками про цей голод, надсилаючи навіть зразки "хліба", яким кормиться західно-українське населення.

Відбув вже в тій справі пару... нарад і польський фашистський уряд, справа голоду перейшла до заграничної преси, не могла вже довше затанувати цієї справи і українська буржуазна преса.

Але й цим разом вона що справу поставила по своїйому. Помітила зовсім мовчанкою Польщу, Підкарпаття й Бойківщину, а "еконстатувала" лише голод на одній Гуцульщині. Про цю одну виключно Гуцульщину починає вона зараз і писати і надробляти міногу, що робить буйством пробні організувати допомоги голодувачам.

Що українська буржуазія й не думала про ніяку поміч навіть для тієї одної, вибраної нею Гуцульщини, очевидно, як наглядно така справа. Радикали жодні згодомалися поставити висток про державну допомогу голодувачам Гуцульщини в польському соймі аж на останньому його засіданні, так що цей їх внесок буде розглядалий соймовою комісією шойно в осені, ао й на другу весну.

Українська націоналістична преса в розі фашистських: "Нового Чаю", "Нашого Прапора" й "Народний Справ" поставила справу ще паразитично на попросту розпалі допра, але не на хліб, лише на "паску" для голодувачої Гуцульщини.

Ці "збірки" однак розсилали згадані газети радше для самої реклами, ніж у надії якоїсь користи чи допомоги для голодувачів. Цілу цю

ЯК МИ ПРАЦЮВАЛИ ДЛЯ НАШОЇ ПРАЦІ

Гімлі, Ман. Пресовий Комітет в Гімлі, Ман. зібрав в місяці листопада на робітничо-фармерську пресу \$15.60: Передплата "Робітничі" \$.75 Передплата "ФЖ" 11.00 Пресовий фонд "ФЖ" ... 3.85 Разом\$15.60

Тюлон, Ман. Дорогі Товариші! Преском при відділі ТУРФ-Дім в Тюлон, Ман. придбав в листопадовій кампанії на нашу пресу \$73.44. Звіт нашої праці: Передплата "УРВ" \$ 2.00 Передплата "Робітничі" 8.85 Передплата "ФЖ" 22.80 Пресовий фонд "УРВ" 4.76 Пресовий фонд "Роб." 5.05 Пресовий фонд "ФЖ" ... 29.53 Продажі газет45

Разом\$73.44 Зібрано на стару передплату "УРВ" \$2.00, старої передплати на "ФЖ" \$21.30, нової \$1.50, старої передплати на "Робітничі" \$7.35, нової \$1.50, з забави Юнсеції для Сторінки Молоді \$3.26, з підпрямств на пресфонд "ФЖ" \$16.53, з збірки на листів на пресфонд "ФЖ" \$13.00, збірка на пресфонд "Робітничі" \$5.05, збірка на пресфонд "УРВ" \$1.50, з продажі часописів 45ц.

Придбано двох нових передплатників на "ФЖ", одну нову передплату на "Робітничі". Наша місяцевість змагалась з Прудгом, Саск. З товариським привітом, Стефан Белей, голова; Никола Скоропата, секр.

Брод Велет, Ман. Товариші! Поспаємо Вам від нашого Прескому \$68.23 на нашу робітничо-фармерську пресу і подаємо звіт: Передп. "УРВ" стара \$21.17 Передп. "УРВ" нова .. 1.83 Передп. "ФЖ" стара .. 13.80 Передп. "ФЖ" нова .. 5.00 Передп. "Роб." стара 3.63 Передп. на "Роб." нова .. 75 Пресовий фонд "ФЖ" .. 22.05 Разом\$68.23 Було \$1.00 більше, але обтяжено на дрібні розходи Прескому.

З товариським привітом, Олекса Галашок, секр. Бігар, Саск.

Дорогі Товариші! Від імені Прескому в Бігар, Саск. поспаємо Вам \$40.67, що ми придбали в місяці листопада для нашої преси. Звіт наш подаємо пошще: Передплата "УРВ"\$ 2.00 Передплата "Робітничі" 1.50 Передплата "ФЖ"15.25 Пресовий фонд "УРВ" .. 7.75 Пресовий фонд "Роб." .. 5.43 Пресовий фонд "ФЖ" .. 15.00 Дрібна преса і газет .. .74 Разом\$40.67

Додано 2 нових передплатників на "ФЖ" Наша місцевість змагалась в пресовій кампанії з місцевістю Клецьковець, Саск., але на наш вилів не відповіла і тепер не знаємо, чи змагалась, чи ні. Про ці кампанії, її недостатні та успіхи, напишемо другим разом.

З товариським привітом, За Прескомітетом, Л. Попович, голова, П. Галашок, секр.

"Новий Чаю" з 13 березня повідомляє, що недовіра на вільній сесії рішеницького окружного суду в Кремниці розпочався великий комуністичний процес. На лаві обвинувачених буде посаджено 63 чоловік з новітні кремницького, дубенського й здолбунівського, обвинувачених за приналежність до Комуністичної Партії Західної України.

Головні обвинувачені: студент Лазар Гурвін, Левко Малкуш, Деміян Пелех, Яків Корнійчук, Шавчик, Каленик Соплік, Метод Довгалюк, Микита Лисюк і ін.

ШТОКГОЛЬМ, ШВЕЦІЯ. БЕЗ ОЗГАНУ НА ТЕ, ДО ЯКОГО РІШЕННЯ НЕ ПРИЙШЛИ Б ІНШІ ДЕРЖАВИ В СПРАВІ ОБМЕЖЕННЯ ЗБРОЄНЬ, ШВЕЦІЯ НЕ МОЖЕ ЗМІНИТИ СВОЇХ ЗБРОЄНЬ, ЗАВИВ ТУТ МИНУТОЇ СЕРЕДИ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Р. ДЖ. САНДЛЕР.

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year. \$2.00
 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожного середу. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Радичьким Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.
 Передплата на рік. \$2.00
 Адреса: FARMER'S LIFE, Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

"Kick Them Out!"

З різних сторін Манітоби повідомляють фермери, що муніципальні ради вимагають їм збижжя на насіння. Уже в місяці березня ходили фермери на муніципальні мітинги домагаючись насіння і одні муніципальні відповіли їм цілком отверто, що не дадуть насіння, бо не мають грошей в касі, а другі обіцяли обговорити цю справу на муніципальних мітингу в квітні.

Першу відповідь дістали фермери в тих місцевостях, де вони прийшли на муніципальні мітинги в неорганізованій формі, тобто кожний про себе. З такою неорганізованою масою, звичайно, ніхто ніколи не числиться і чиститься не буде. Тому муніципальні політишени могли без ніякого страху відповісти цю масу домів з голыми руками. Це повинно бути ще одним доказом для фермерів, що тільки в організованості лежить їх сила.

Другу відповідь дістали фермери, які предлюжили свої домагаючи муніципальній раді в організованій формі, але ще так не в такій, щоб показати муніципальним політишеним свою реальну силу. Вони вислали на мітинг свою делегацію, не підтримавши її масовими демонстраціями. Маючи перед собою малу, але зате будь-що-будь організовану силу, муніципальні ради не могли вже так легко відповісти делегації зовсім без нічого і сказали, що справу насіння для фермерів обговорять на другим мітингу.

Що ж сталося опісля? Щоб не дати фермерам потрібного насіння вони постановили не скликати зовсім муніципальних мітингу в квітні, але аж в травні, тоді, коли сімба скінчиться і фермерам вже не треба буде насіння. Таку саму штучку втяли також деякі муніципальні в Саскчевані. Можна припускати, що це зроблено за порозумінням з провінціальним урядом, якому залежить на тім, щоб незможні фермери якнайменше засіяли, бо тоді менше буде клопоту з переведенням в життя Бенетової пшеничної угоди в Лондоні.

Пару тижнів тому в манітобського прем'єра Брекена була фермерська делегація з одного муніципалу в північній Манітобі і сказала йому, що муніципал не хоче дати насіння. Брекен, який так само відправляв фермерські делегації з нічим, припертий до стіни, сказав так: "Коли ваша муніципальна рада не виконує своїх обовязків, то "kick them out" значить, "копніть їм з офісу".

Цю пораду здалось би в першу чергу застосувати до самого Брекена, бо політика муніципалів, де його політика муніципальні політишени беруть собі приклад від уряду і відмовляють фермерам не лише насіння, але навіть іншої допомоги. Брекен кинув цю фразу лише тому, що делегація притиснула його до стіни.

Ми не входимо тут в ширість або неширість Брекенової фрази, бо фермери знають, для кого він ширий, але цим разом треба їм зробити те, що Брекен нехотячи порадив. Коли ваш муніципал не хоче дати фермерам насіння, так ви скличте масовий мітинг фермерів і влаштуйте демонстрацію до муніципального офісу. А якщо ваші муніципальні політишени влякували так, що не скликають мітингу в квітні умише для того, щоб не дати вам насіння, так ви знаєте де мешкає рід і радні муніципалу. Влаштуйте демонстрації перед вікнами їхніх помешкань, а коли це не допоможе, тоді "kick them out", а на їхнє місце виберіть таких людей, які будуть заступати ваші інтереси.

НЕ ЗАНЕДБУВАТИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ В ЧАСІ ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

Довга канадська зима зі своїми злидними для трудящого фермерства вже минає. Надходить сезон тяжкої праці для фермерів на полі, сезон в якому фермери працюють від сходу сонця до темної ночі. Працюють як звичайно з тією надією, що може вже хоч цього року з приходом осені дістануть за свої продукти таку ціну, яка забезпечила б їхні родини в найкращий до життя рік.

В цій надії вони знову заведуться, бо всі дані показують на те, що економічна криза в Канаді далі поглиблюється, що положення незможних фермерів буде ще тяжче, коли вони не підтримуватимуть масової організованої акції, щоб його поліпшити. Бо хоч минає зима зі своїми гострими морозами, то не минають з нею чорні фермерські заидні, не минає з нею потреба боротися за своє існування.

Пересічний фермер який сподівається за теперішнім положенням в канадському селі, за тією анархією в капіталістичній продукції, не може не бачити того, що як тяжко він не працює на полі цього року на фармі, як вчасно він не встав би до роботи, як важко він не лив би, то з приходом осені, коли йому віддасть збирати з поля овочі його праці, то все одно виходу для нього не буде. Його труд заберуть ті, що живуть з чужої праці, що крадуть детално.

Боротися за кусок хліба не знає сезонів, вона готиться кожного дня в році. І коли в літній сезон коштаційні й муніципальні колектори та шерифи мешає докучати фермерам як в осені або в зимі, то це тільки тому, що тоді у фермера нема вже ні брати, бо що було, то вони вже влітку чекають на нову пшеничку. Управителі моргів і банків також тільки й роблять в літній сезон, що сидять в офісах за обшуканими бюр-

ками-і вкладають пляни ще успішнішої грабежі на осінь. Знаючи, вони не дармують, їхній апарат грабежі функціонує 365 днів в році.

З цього повинні брати собі приклад незможні фермери й налагодити свій організаційний апарат оборони перед визискувачами так, щоб він постійно функціонував, як ніч так день, як літо так зима. В зимі деякі фермерські доміви, що через гострі морози, вони не можуть сходитися на мітинги через те, що одягу тощо, вони не можуть сходитися на мітинги через те, що тяжко їм повести як слід організаційну працю, а в літні знову говорять, що через прикру працю на фармі нема часу сходитися на мітинги.

Ні, товариші, це не е виправдання. Ми знаємо про всі ці труднощі на фармах, але їх можна і треба поборювати. Клясова боротьба легко не приходить. Вона е звязана не лише з різними труднощами й невгодами, але й з жертвами. А коли не можна боротися з ними маленьким виправданням е те, що ми не можемо активно працювати в наших організаціях в літній сезон тільки тому, що тоді е прикру робота на фармі?

Ні, ніхто від вас не вимагає того, щоб ви мітингували кожного дня, але для обговорення організаційних справ можна посвятити годину-дві будькотрого вечора в будні дні, а для ширшого обговорення важливих справ й для масових мітингів треба використовувати неділі. За всяку ціну, товариші, треба робити так, щоб вже раз покінчити із застоєм в наших організаціях в часі літнього сезону.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ОБІЦЯНКИ БУРЖУАЗНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

Консервативний уряд Бенета заповідає на цей рік велику програму публичних робіт. Ці роботи, якщо вони взагалі будуть, мають виконати безробітні за невеличку платню в сумі 20 ц. на годину або 5 доларів на місяць. На Бенетовій мові це означає, що в Канаді йде до "добробуту".

Комісія Стівенса, яка нібито має розслідувати умовини праці робітників в різних канадських індустріях, як також кошти продукції фабричних товарів та зиски власників великих капіталістичних підприємств, являється другим політичним маневром домініяльного уряду, обрахованим на позискання голосів тих фермерів і робітників, які ще не зовсім добре розбіраються на політичних штучках буржуазних партій.

Що комісія Стівенса не втягне на денне світло трого страшного визиску, якого допускатися канадські капіталісти над робітниками й незможними фермерами свідчить хоч би той факт, що на домагаючи одного посла в домініяльним парламентом, щоб уряд предложив звіт комісії, яка розслідувала чи в Канаді існує тотюновий трест, Бенет відповів, що предложення того звіту не було б в інтересі канадського населення, цебто капіталістів.

Консервативний уряд Ендерсона, якому виходить речинець цієї весни, вступає перед виборами на шлях камонвелтської "плянкової індустрії". Джеймс Ф. Браент, міністер публичних робіт в уряді Ендерсона, висі законопроект в парламенті, на підставі якого уряд мав би мати контроль над всіма майнами в Саскчевані. Але коли цей контроль приглянутися трохи ближче, то вона має на меті не поліпшення умовин праці або зниження ціп на вугілля, але вислімінування конкуренції між власниками майнів, яка може спричинити нижчі ціни на вугілля.

Ліберальна партія в Саскчевані на чолі з Дж. Е. Гардінером обіцяє фермерам і робітникам безплатні медицини, якщо вони дадуться зловити на цю обіцянку і будуть голосувати на ліберальних кандидатів та віддадуть лібералам владу в руки. Але треба сподіватися, що робітники й незможні фермери знають вже ціну обіцянкам буржуазних партій й так підчас домініяльних, як і підчас провінціальних виборів в Саскчевані будуть номінувати кандидатів від Об'єднаного Фронту. Цього вимагають від них їхні власні інтереси.

А ЧОМУ УРЯД НЕ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ФАРМЕРІВ НА ВИПАДОК ЇХНЬОЇ СЛАБОСТІ

Вже від кількох років організоване робітництво в Канаді зводить боротьбу за безплатне соціальне забезпечення від безробіття на кошті держави, тобто на кошті тих, які з мольної праці робітників і фермерів збили собі величезні багатства. В той сам час організоване фермерство зводить боротьбу за безплатні шпиталі й медичну обслугу для своїх родин коштом провінції чи то муніципалів, бо в наслідок економічної кризи, якої вони не спричинили, немає центя в хаті, щоб покликати лікаря, коли в родині хтось занедужає.

На ці слушні домагаючи робітників і фермерів домініяльний й провінціальні уряди "не мають" грошей. Коли організоване робітництво вже кілька разів через свою делегацію предлюжувало прем'єрові Бенетові домагаючи в справі безплатного соціального забезпечення на кошті держави, підтримуване десятками тисяч підписів канадських робітників і фермерів, то мільйонер Бенет відповів, що як довго він е головою уряду, такого закону в Канаді не буде, бо це означало б, що він одобрює "лібералів".

Таку ж відповідь дістали фермери і від мільйонера Бенета коли тов. В. Е. Виггінс, головний секретар ЛФЕ, предлюжувало йому свого часу домагаючи незможних фермерів в Канаді, що також були підтримані десятками тисяч підписів, як робітників так і фермерів. Бенет відповів, що його уряд не може нічого зробити в справі фермерських довгів, процентів та інших домагаєнь, бо на все це потрібно грошей, а уряд їх "не має".

Помилували вже те, що прем'єр Бенет має досить грошей на воєнні приготування, війське, поліційне, студентське, які слідує за активністю бойових робітників фермерських організацій в Канаді, ми тут хочемо навести приклад, як буржуазні уряди дбають про свої посли, які домагають їм ухвалити панські закони в користь капіталістичної класи, а на шкоду робітникам і фермерам.

Через недугу на теперішню сесію манітобського парламенту не шлісли дисциплінарні посли Айвене і Гюнасон, та провінціальний секретар Макферсон. Манітобський парламент ухвалив спеціальну резолюцію, силою якої уповноважив уряд шліслити цим послам нову платню. Резолюція перейшла одностайно.

А коли занедужає фермер, який своїми податками примушений на його лікування, а ціла його родина може бути тяжко пошкоджена з голоду.

ЧИ МОЖУТЬ ДОПИСУВАТИ ДО НАШОЇ ГАЗЕТИ НЕПЕРЕДПЛАТНИКИ

На днях наша редакція дістала листа від одного фермера в Саскчевані, який питає нас, чи можуть дописувати до "Фарм. Життя", непередплатники. А далі цей фермер скаргиється в листі, що він вислав до нас допис пару тижнів тому, але редакція не помістила його, а мабуть кинула до коша, бо він не передплатником.

На цім місці ми бажаємо зазначити, що такого в нас не практикується. Ми не лише що не кидаємо до коша дописів від фермерів, які не е передплатниками нашої газети, але на оборот, запрошуємо їх дописувати якнайбільше і якнайчастіше. Ми робимо все можливе, щоб помістити кожний допис, що має хоч би найменшу користь для бойового фермерського руху в Канаді. Коли не можемо помістити його в цілости, то містимо в скороченні. Якщо зовсім не містимо, то тільки там, де ми втрачаємо на вартості через те, що довго чекали на свою чергу, або е надто особистого характеру і тимсамим ніякої вартості для фермерського загалу не представляють.

Інший дописувач скаргиється у своїм листі, що він також вислав до нас допис, який ми не помістили мабуть тому, що він не вирівняв своєї передплати. Ви, каже, не помістили одного могого допису тоді, коли я бачу, що в однім і тім самім числі містите аж по два дописи з одноі місцевості.

Це так само неправильна думка, бо коли редактор переглядає дописи, то він не має перед собою листи передплатників і зовсім не знає чи дописувач вирівняв свою передплату, або чи взагалі е він передплатником нашої газети. Про такі справи знає лише адміністрація, яка з дописами нічого спільного не має. Всі листи переходять через руки управителя нашого Видавництва, а він передає дописи редакторам газет, для яких вони призначені.

Поміщення або відкинення дописів лишається до повної розпорядимості редакції, яка має в цій справі рішаюче слово та орієнтується так, щоб задовольнити широкий загал своїх читачів й дописувачів. Однак мимо найкращої орієнтації й бажання з боку редакції задовольнити широкий загал своїх читачів й дописувачів трапляються випадки, що цього вона зробити не може. З браку місяця деякі дописи треба скорочувати, інші зовсім відкидати, хоч це останні трапляється в час дуже рідко.

З приходом літнього сезону число дописів меншає, бо фермери заняті тоді працею на фармі. Однак ми маємо досить поважне число фармкорів, які постійно дописують до газети мимо того, що вони так само мають багато роботи на фармі. Ці товариші знають, що дописуючи постійно до своєї газети вони сповняють свій організаційний обовязок й тимсамим будують свою пресу і свої організації. Вкінці ми бажаємо ще раз заявити, що дуже радо поміщували й будемо поміщувати дописи від тих фермерів, які не е нашими передплатниками. Пишіть якнайбільше дописів і пишіть часто, хай літній сезон не стоїть вам на перешкоді.

ЗАМАНІФЕСТУВАТИ СВОЮ СОЛІДАРІСТЬ З ТРУДЯЩИМИ ЦЬОГО СВІТУ

Кожного року трудящі маси світу виходять в день 1 травня на демонстрації, щоб заманіфестувати перед гнобителями свою солідарність, силу, і готовність боротися проти всяких форм капіталістичного визиску й терору, за новий соціалістичний лад, такий лад, який виборили собі робітники й незможні селяни в бувшій царській Росії.

Останніми роками першотравневе свято почало прибирати більш масовий характер на фармах в Канаді. Якщо перше травня припадає в будній день, то його святкування на фармах відкладають до найближчої неділі. Того дня фермери сходяться на масові мітинги, слухають промови, які пояснюють їм історію цього пролетарського свята та історію класової боротьби від найдавніших часів аж до сьогодні. На фармах це свято кінчиться на промовах, декламаціях і відспіванні пару революційних пісень.

Це добре, але це не задовольняє. Деякі першого травня на фармах треба відзначити масовими демонстраціями, як це роблять робітники по містах. Глово новішні святкування кількох місцевостей свідчать в багатьох фермерських місцевостях нема де зійтися для святкування цього свята. В таким випадку треба вибрати ту околицю, де е Фермерський Дім або в призначений час не їхати або йти до нього поодинокю, а організувати гурт, який не дозволить так і старі. Цю обставину треба відзначити на демонстрації.

Деякі фермери говорять, що першотравневе свято е святом робітників, а не фермерів, бо початок до нього дали робітники. Таке говорення е помилкове, бо ми вже розуміємо настільки, що робітники й незможні фермери становлять одну родину трудящих, родину що має спільного ворога, а тимсамим й спільні інтереси. Теперішня економічна криза лягла цілим своїм тягарем, як на плечі індустріального робітництва, так і на плечі незможного фермерства. Зароззя новоі імперіалістичної війни, дальше поглиблення економічної кризи в капіталістичнім світі, наростання класових боїв, зріст фашизму тощо, не можуть не цікавити незможного фермерства. Бо в надходячій імперіалістичній війні сини незможних фермерів і робітників мали би плече-в-плече боротися за капіталістичні інтереси, як і в усяких попередніх війнах.

ТЕПЕРІШНЯ КРИЗА НЕ ДЛЯ ПАНА СЕКРЕТАРЯ

Ендрю, Алта.
 13 березня відбувся муніципальний мітинг, на яким мали вибрати рідфа, а опісля секретаря. Коли вже прийшла черга на вибір секретаря і один радичький запитав старого секретаря чи він може згодитися робити за меншу платню, то пан секретар відповів, що не може робити за таше як \$1,200 річно. Крім того він домагався, щоб муніципал наняв йому помічника, бо він дуже "занятий".

У відповідь на це один радичький муніципалу сказав, що як секретар не хоче робити за меншу платню, то е такі, що будуть робити за 700 або 800 доларів річно, а це на його думку не е аж така дуже низька платня в теперішній час, можна з неї вижити.

Старий секретар обурився і відповів, що до муніципально-го офісу треба людини з практикою, а не якихсь там "грінгорнів", забуваючи, що тому чотири роки він не мав найменшої практики в муніципальній роботі і громада наняла буть йому до помічії тов. Кочанюка, який мав практичну освідування на муніципального секретаря, але не міг дістати тієї посади, бо не мав за собою, як то кажуть, "пуду". Крім того пан секретар наняв собі до помічії дівчину.

Багато податковців е тієї думки, що радні муніципалу повинні усунути теперішнього секретаря, а на його місце взяти іншого. Деякі кажуть, що теперішній секретар так спанювався, що навіть не заговорила як слід до чоловіка.

Ми маємо в муніципалі одного радного, який робить так, як цього вимагають інтереси фермерів. Якщо так робили всі радні, то наш муніципал стояв би далеко краще, як тепер. Муніципальні ради мусять числитися з домагающими фермерів, а не фаворитувати одиниці. Одним з таких домагаєнь фермерів е наняття нового секретаря і на мою думку радні повинні це зробити.

Присутний на мітингу.

ПОМАГАЮ ОБРОНЦЕВИ МОЇХ ІНТЕРЕСІВ

Прудгом, Саск.
 Пресова кампанія "Форов" майже на окінченні. Наш відділ ЛФЕ майже виконав свою квоту в сумі \$9. Квота мала, але в теперішній час, коли майже всі фермери в нашій околиці на реліф, тяжко її зібрати. Але ми збираємо по центови, щоб тільки підтримати свою бойову пресу.

Тов. І. Р. С. викликав мене зібрати одного долара пресоного фонду для "Форов" і я віддаю один новий передплатника. Нового передплатника я вже маю, а долара пресоного фонду так само буду старатися зібрати, бо уважаю це за свій фермерський обовязок підтримати газету, що обороняє мої інтереси.

Ми викликаю тов. Стефана Коваленка з Кадворг, Саск., щоб оддати двох нових передплатників для "Форов" а також один долара пресоного фонду.

рничого заидні пригнітених, цебто за безжисове суєнілство.

За прикладом округкому в Мирнам, Алта, який вже робить приготування до великого першотравневого свята, повинні йти всі фермерські місцевості в Канаді. Якщо для вас зовсім неможливо святкувати перше травня в той день, коли воно припадає (цього року воно припадає у вівторок), то перенесіть його на найближчу неділю, як це зробив округком в Мирнам, але на всякий влаштуйте святкування його всі, влаштуйте масові демонстрації.

МУНІЦИПАЛЬНА РАДА ПІДДАЛАСЯ ДИКТАТУРІ СИТОГО БАНКІРА

Прудом, Саск.

Багато фермерів, читачів і робітничих-фермерських пресі про диктатуру банкірів, не вірили, що банкір має таку велику контроль над муніципалітатом, а деякі навіть висловлювалися, що все це в тільки пустий крик.

Ці фермери, звичайно, помилялися, а помилялися тому, що вони не розуміли всіх махінацій банкірів та фінансового капіталу. Але я думаю, що фермерів муніципалітату Вейл аж тепер ці махінації зрозуміли і не будуть вже більше говорити, що наша преса підносить пустий крик, коли пише про диктатуру банкірів.

Муніципалітат пішов до банків позичити грошей на реліф для фермерів. Банкір запитав, що він повинен грошей, але муніципальна рада підписала гарантію, що в осені віддасть цілу позичку з процентом.

На зборах відділу ЛФФ муніципальній радіні здавав звіт і сказав, що банк згодився позичити муніципалітату кілька тисяч доларів на реліф, але муніципальна рада зобов'язалася на те, що вона буде мати право в осені примусити її сплатити зборів від фермерів півцента, або віддати банкові позичку грошей з процентом.

Коли на зборах виявилася шекунія і фермери говорили, що муніципальна рада не зміє дозволити на те, щоб банкір диктував їй і примусив забрати від фермерів півцента грошей, то один з радних дуже цюго пастранився і сказав, що коли муніципалітат не віддасть банкові цієї позички, то банк на думний раз не повинен більше грошей.

Пам не в голові те, чи банк позичить потрібні муніципалітату грошей, чи ні. Пам в голові наше життя, а воно мує бути перше, як проценти для банкірів. Якщо банк відмовиться позичити муніципалітату грошей, то муніципалітат повинен тоді пошукати за ними там, де вони є.

Грошей в Канаді не бракує і не треба було б зичити в банках, якби уряди наложити

фонду; відділ в Дезері — 5 нових передплатників і \$3 пресового фонду; відділ в Шиппінгах — 3 нових передплатників і \$3 пресового фонду; відділ в Гейрі Гіла — 5 нових передплатників і \$3 пресового фонду.

Товариші, 15 квітня зі своїми. Попрацюйте так, щоб кожний відділ перевиконав свою квоту. Звідомийте секційний комітет про свої успіхи в газеті, пишть про них до "Фармерського Життя" і "Форров", будуйте свою бойову пресу, одного свого оборонця. Пишть про те, яке враження робить на вас наш молодий організатор тов. П. Касіні.

Я буду кінчити, бо як дописує до довгий, то може з ним статися таке, що не побачити світла на сторінках нашої газети.

НА МАСОВИЙ МІТІНГУ ЛФФ КЖ ФІНЛЯНЦАМИ

Редвей, Алта. — В тутешній філіяльській залі відбувся 28 березня організаційний мітинг ЛФФ, де головним промовцем був тов. Гюсен, організатор ЛФФ. Переважну більшість дубинки становили фінянці. Тов. організатор попросив прислухатися, що вислухали його промову до кінця, а після цього жуть ставити йому питання, кільки хто хоче.

У своїй річчій промові організатор торкнувся положення фермерів в Канаді, наводив статистику відносно числа тих фермерів, для яких вже нема ніякого виходу в теперішній капіталістичній системі. Потім говорив про шкільні й муніципальні справи, а нарешті про інфляцію, центральний банк і про те, кому вони корисні.

Про фашизм організатор сказав, що він поєстав наслідком націоналістичного шовінізму. Через те ми муємо поборювати, як фашизм так і націоналізм, бо це один і той самий чирак на здоровому організмі грудної клітки. Канадська буржуазія підтримує фашистські організації морально й матеріально й вживає їх до поборювання бойового руху канадських фермерів і робітників.

Потім товариш згадав про пасивний безробіття. В самім Едмонтоні, говорив він, 15 процент шкільних дітей хоріє на різні недуги через недостатню їжу. Це призав лікар, що переносив екзаменацію цих дітей. На реліф для робітників і фермерів Канадська буржуазія грошей не має, але якби так завтра вибухла війна то кожний безробітний дістав би \$1.10 денно, щоб їти борючись за капіталістичні інтереси.

Ми муємо борючись проти небезпечки нової імперіалістичної війни, говорив він, бо ми ще не забули, що нам приєднала остання світова війна. А приєднала вона не лише велике матеріальне знищення і високі податки, але й неможливість убити і цинізм з мільйонів раних.

На мітингу було трохи членів КЖФ, але ці одини з них не ставили питань до організатора мимо того, що він кілька разів просив ставити йому питання. Члени КЖФ добре бачать, як КЖФ провалюється зі своєю об'єктивною програмою, а ЛФФ здобуває собі симпатію між фермерами.

НО І ПОВ РОЦІ НА ВОДО

Дня 12 лютого н. р. вийшов на волю з тюрми в Віснью (близькій Стенан Вонк, робітник із Грабковець у Золочині). Заузданий був у 1923 році на 15 літ у голодомому процесі в 1922 р. в Золочині. Генер 5 літ заробаво йому на підставі амністії. Останні 6 місяців пролежав у тюрмі майже нещиримий на шкільних широк.

ДЕЯКІ ПОЯСНЕННЯ ДО ДОПИСУ ПРО КАМПАНІЮ ГАЗЕТИ "ФОРОВ"

В 13 числі "Фарм. Життя" був поміщений мій допис н. п. "Так повинні працювати всі відділи ЛФФ". Прочитавши цей допис деякі тутешні фермери почали накидатися на мене, що допис не був правильний, а за причини подавали:

- 1) Що в дописові не було подано імен жертводавців.
- 2) Що до головного офісу ЛФФ вислано на "Форов" \$3.80, а було сказано в дописові, що вислано \$4.
- 3) Що не всі товариші, яких викликали тов. Левін, зложили по 50 ц. пресового фонду для "Форов".

На цімі місці я хочу дещо сиростувати. Насамперед скажу, що до головного офісу ЛФФ вислано \$3.80 на "Форов". Всього було зібрано \$3.90, з чого 10 ц. пішло на покриття коштів пересилки, отже не було тут такої несправильности, яка дала б причину критикувати мене.

Щодо того, що не всі викликані товариші зложили по 50 ц., то я хочу сказати, що по 50 ц. зложили т.т. Іван Недільський, Василь Гропа і І. Семчук, а М. Гропа зложив 25 ц. Тов. Кіпріян Семчук не дав нічого, можливо тому, що з одної хати був викликаний батько з сиром, тому для них могло бути за тяжко.

Щодо решти товаришів, що були викликані, а їх імен не було в газеті, то хочу сказати, що їх імена пропустила редакція, бо в дописові було подано, що т.т. М. Савчук, Адам Недільський і Ясько Табін зложили по 50 ц., Ю. Табін — 25 ц., а Фель Бурачок і Т. Терлецкий по 30 ц.

Отже на цімі місці є виправлення свої помилки, які на думку деяких товаришів мали б пошкодити робітничо-фермерській організації, а мене зробили

БЕЗХРЕБЕТНИКИ МІНЯЮТЬ СВОЇ ПОГЛЯДИ, КОЛИ ЦЬОГО ВИМАГАЄ ІХ ЖЛУДОК

Дня 25 березня відбувся в тутешній Фармерській Домі концертний мітинг. На програмі концерту були деклямації, спів і промови.

Тов. А. Чайка говорив про Нарізьку Комуну, тов. Ф. Горбенко розповів про життя й смерть нашого поета Т. Шевченка, а тов. Ф. Тарасенко пояснив нам, що зробили "Укра. Робітничі Вісти" для українських фермерів і робітників в Канаді за 15 років свого існування.

Т-ка О. Горбенко читала кілька слів про англійський щоденний журнал "Окейне Ред". Вона звирала молоді, щоб читала цей журнал, а до рідичів апелювала, щоб не жалували їм своїх дітей 50 центів на його річну передплату.

Концерт був досить успішний і присутні були задоволені, що вони так само взяли участь в святкуванні 15 річного ювілею "Укра. Роб. Вістей" та шанувати пам'яті Шевченка і героїв Нарізької Комуні.

Тільки про наше свято. А тепер хочу торкнутися інших справ, про які я читав в "Кан. Фермері" 21 березня ц.р. Пише "К.Ф." про законопроект Бренена у швейцарській газеті і каже, що Бренек хоче диктаторських прав на абіжентів рік 1934-35. В тій цілі Бренек має встановити контрольовану раду, яка має диктувати хто, коли і кому має продавати швейцарю, а навіть кільки поодинокі фермери мали би моєти на свої власні потреби.

То воєре, що він про такі справи пише та інформує нас, можуть сказати деякі фермери, Але я думаю, що фермерам треба інше інформувати. Коли

МАСОВИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ МІТІНГ

Подається до загального відома організованих і неорганізованих фермерів в околицях Плезент Гом, Нетлі, Стрий, Вішнігер Біч, Полсон, Комарно і т. ін., що

В НЕДІЛЮ, 15 КВІТНЯ Ц. Р. В ФАРМЕРСЬКОМУ ДОМУ В ПРАВТ В АМ ГОДИНИ ПОПОЛУДНІ

МАСОВИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ МІТІНГ

для обговорення негайних некучих фермерських потреб, як справа відповідної допомоги для незаможних фермерів і як її дістати, справа збіжжя для насіння, якого потребує дуже велике число фермерів, справа допомоги готівкою на напругу машинерії і багато інших питань, з якими фермери зараз стіраються.

Головним промовцем на цім масовий мітингу буде тов. М. САВЯК З ВІННІПЕГУ, який широко вяснить не лише ці питання, але й розкаже дещо про те, в який спосіб канадські капіталісти намагаються обнижити і так вже низький рівень життя бідняцьких фермерів в Канаді.

Після мітингу відбудеться секційна конференція ЛФФ, на яку обовязково повинні вислати своїх делегатів відділи ЛФФ у вище названих місцевостях, як також самі члени повинні взяти активну участь в конференції.

ПРИХОДИТЬ МАСОВО, щоб заповинити сально Фармерського Дому в Правт! Не сидіть того дня влома, бо втратите нагоду почути багато цікавого. ЗРОБИТЬ ЦЕЙ МІТІНГ ДІЙСНО МАСОВИМ!

За Секційний комітет ЛФФ в Гейрл, Ман., Михайло Бен, секретар.

УСПІШНА БОРОТЬБА ЧЛЕНІВ ЛФФ ЗА НЕГАЙНУ ДОПОМОГУ

Едмонтон, Алта. — Відділ ЛФФ в дистрикті Форт Лейк був започаткований кількома активістами, які мали звязок з головним офісом в Саскатуні. Через довгий час цей малий відділ провадив свою роботу в дуже сектаєвській спосіб, щоб лише між кількома радикальними фермерами в тій місцевості. Своє життя він відбував при закритих дверях і не робив ніяких старань для поширення свого впливу і для вкорінення себе між масами трудящих фермерів, щоб започаткувати боротьбу за потреби фермерів, яких було дуже багато.

Коли секретар відділу отримав рішення і ухвалив конференції Всеукраїнського Виконавчого Комітету і пропонував її перед членами, так вони уважали передискутували, а офіційно помічником дистриктового організатора почали притосовувати їх в своїй околиці.

Як це зроблено? Насамперед члени обговорили місцеве положення і списали всі заклади фермерів. З цих закладів було ясно, що справа реліфу для незаможних фермерських родин була найбільше некучим питанням. В цій місцевості було неше число фермерів, які не були членами ЛФФ, але потребували допомоги. Організатор пояснив, що шкільним питанням треба зайнятися всіх фермерів даної околиці, а це можна зробити тільки шляхом ширької кампанії. В тій цілі треба скласти масовий мітинг по школах і приватних хатах, на яких справа реліфу й інші важні питання муєть бути широко обговорені. Справу боротьби за реліф треба залучити із загальними домаганнями фермерів та з боротьбою проти провінціального уряду. До повний шекунії члени відділу прийшли що пропозиції.

Скільки масовий мітинг фермерів в хаті фермера, який потребує реліфу. На мітинг прийшли багато фермерів і взяли участь в дискусії, якою відбувся організатор ЛФФ. Присутні фермери шекунували нас дієвими випадками потреби негайно реліфу і вибрали комітет з трьох, який має особисто їх провірити. В справі допомоги для фермера, в якого хаті відбувається цей мітинг, несприятливо негайні гроші. Він має семеро дітей і жінку. Цей фермер поєтив, що єсть члени

він подає по реліф до муніципалітату в Лек лі Біч і дістав \$8, але пізніше з муніципалітату йому причини, щоб реліф списано, навіть одну не дано йому на зиму.

Мітинг ухвалив резолюцію й вислав її до провінціального уряду й до реліфної комісії, домагачься негайно допомоги для цієї родини. Фермери прирекли борючись за реліф для цього фермера, поки він його не дістане. Потім вибраний комітет відвідав одного фермера, який не є здібний до фізичної праці, і приніє звіт до відділу ЛФФ. Під натиском організованих фермерів уряд муєть дати допомогу обидвом фермерам. Обидва вони не є членами ЛФФ, але більшість фермерів в цій місцевості переконані, що через бойову організацію й масову акцію.

На цьому не кінець. ЛФФ започаткувала боротьбу за те, щоб фермери мали право відробити на дорозі весь залізничний цюгоричний податок, а за роботу на дорозі мають діставати — інші по 35 ц. на годину, а з кімши по 50 ц. В цій справі скликається масовий мітинг фермерів, на яких члени підписують резолюції.

Таким з цієї боротьби поширивши зацікавленість всі фермери і всі члени ЛФФ, бо вона показує, в який спосіб переконувати в життя ухвали конференції Всеукраїнського Виконавчого Комітету ЛФФ і робити свій правний аворот до фермерських мас. В цій спосіб ми поширимо і будемо ЛФФ.

І так тутешні фермери ригляте тепер за будучим часом в дистрикті Саскатуні, право відробити весь податок на дорозі, за ліжечення по дьку, за більшину і кільки для учителів в Форт Лейк і т. ін.

ЛФФ зростає в цій околиці. До неї вступають рідочні члени з Юнайтед Фармерс оф Алберта. Сектаєвський підхід до фермерів поборено. Таким чином ЛФФ будуватиме по повній ширі.

Дж. П. Бейлі, редактор.

СЕКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ЛІГИ ФАРМ. ЄДНОСТИ РОЗГОРНУВ СВОЮ АКТИВНІСТЬ

Вилінгдон, Алта. — Наш секційний комітет ЛФФ працює досить активно. Докладно пише в те, що він проголошує шкільні мітинги в різних місцевостях, повідомляючи про це відділи ЛФФ в даних місцевостях.

Такі масові фермерські мітинги проголошено в Шандро, Дезері, Ікенсі, Шиппінгах, Гейрі Гіла і Вилінгдон. Так само вислали на об'їзд тов. П. Касініна. Товариш хоч молодий, але дуже добрий бесідник. Він має нову організацію ЛФФ, її офіційний орган "Форров", а так само зацікавити фермерів приходило до Мондейр, який має відбутися 12 квітня, де того дня буде відбуватися окружна конференція ЛФФ.

В нім поході повинні взяти участь всі неможливі фермери цього дистрикту. Бо от приходить весна і треба сіяти. Уряди кажуць, що фермери муєть менше сіяти, бо премієр Бенетт ішневач ухоту в Лондоні зобов'язався експортувати швейцарю шкільну цюго на 15 процент. Нам треба зичити і експортувати швейцарю своє слово.

Багато фермерів не мають шкільних і ніхто цим не клопочеться. Наоборот, це нам на руку, але для нас воно шкідливо, бо не посіємо, то не будемо хліба і хаті. Профірте не багато таких фермерів є у вашій околиці, бо в нашій є у браку. А на окружній конференції ми маємо справу обговорити і поборювати в нас, щоб дистрик-

мерам була дана негайна допомога в формі насіння. Цю допомогу муєть дати муніципалітат або уряд.

Між іншими ми будемо домагатися безплатних шкільних лікарств і лікарів для тих фермерів, що не можуть заплатити. В кожній фермерській місцевості в новоі такані шкільні. Іх треба розсідити, щоб мати, як то кажуть, чорне на білім і пропозити відповідним вясеням. Ми, що продикуємо майже все, що до життя потрібне і не дістаємо за нашу працю відношідних ціл, маємо право на життя і нам належить оийка на випадок слабости.

Тут ходить поголовка, що на другий місяць моргеджова комісія хоче спродувати майно Андрия Шандра, бушого посла до албертійського провінціального парламенту. Хоч Шандро не дуже то прихильний до нас, але до нас організації і за допомогою до нас ми не вставали, то це для нас рішучий не робить. Ми повинні стати в його обороні і не дати моргеджовій комісії віддати його з фарми. Нам треба додати вясеня коли саме має відбутися ліжечення і того дня зайітись масово.

Нарешті треба згадати дещо про кампанію "Форров". Секційний комітет ЛФФ наложив на кожний відділ квоту, яка муєть бути зібрана. Відділ в Гейрі Гіла повинен зібрати 3 нових передплатників і \$2.50 пресового

фонду; відділ в Дезері — 5 нових передплатників і \$3 пресового фонду; відділ в Шиппінгах — 3 нових передплатників і \$3 пресового фонду; відділ в Гейрі Гіла — 5 нових передплатників і \$3 пресового фонду.

ФАРМЕРИ НЕ ДАДУТЬ СВОЇХ СИНІВ НА ВІЙНУ ЗА ІНТЕРЕСИ ПАЛІВ

Віллінгдон, Алта. — Тут, у Віллінгдоні, Алта, де тільки фермери зійдуться там зараз почути балакучку про війну. Навіть неорганізовані фермери і фермерки говорять про небезпеку нової імперіалістичної війни, але говорять про організованому. Вже знов наші приготуються до війни, говорять вони, але хай собі затямлять, що це не 1914 рік.

Одна старша фермерка сказала так: Ми, мамі виконали своїх синів на те, аби доглядали нас на старість. Наші не платили нас, чи наші сини мають, що їсти, або в що одягнутися. А тепер, як зачуваємо, йде до нової війни і наші скажуть нам: спинай іти на фронт проливати кров за капіталістичні інтереси. Ми своїх синів не пустимо на війну, а як їх заберуть, ми нас сиротами; то користі з них не будуть мати, бо наші сини будуть знати кого бити.

Стрипує і з гуртком фермерів в склені. Знову мова про війну. Треба нам війни, сказав один фермер, бо замало платять нам за нашу працю. Ми хочемо платити за нашу працю, а не за працю інших. Треба нам війни, сказав один фермер, бо замало платять нам за нашу працю. Ми хочемо платити за нашу працю, а не за працю інших.

На мою замітку, що до війни працює всі буржуазні партії в Канаді, включаючи кампаністський, хоч ця остання пібило про людське око виступає проти війни, фермери відповіли, що це правда. Посли хочуть, аби війна вбухла, бо тоді не буде виборів, як це вже раз сталося підчас останньої війни. Посли налягали на себе віддати універсали, але на фронт не йшли. Вони брали платню за посылство і за військову службу, а за це вербували наших синів до війська.

Світові імперіалісти хочуть війни на Радянській Союз. Цей війни бажають між іншими українські фашисти в Канаді. І пам'ятаю як в 1930 р. підчас дебати у Віллінгдоні, в якій брали участь українські учителі, дебатовав над тим, хто для українців лиший — Москва чи Польща. Судилим були українські посли Горещий

ТАКОЇ ЛЮБОВИ ДО БЛИЖНЬОГО НАВЧИЛИСЯ ПАРАФІЯНИ ВІД СВОЇХ ПОПІВ

Стінен, Саск. Коло нас є православна церква, яка, як і всі інші церкви вносить між фермерів роздор. На око здається, що люди такі побожні, що нікого не скривлять, нікому нічого злого не зроблять, що ближнього свого люблять так, як про це говорять у своїх молитвах, але на ділі справа стоїть доволі інакше. На своїй церкві "побожні" люди вносять своїх ближніх і своїх власних квіткових інтересів.

Недавно помер тут один фермер, що належав до робітничо-фермерських організацій. Він мешкав недалеко Гаєс, а його жінка хотіла його поховати коло церкви близько Стінен, бо там лежать інші померлі члени тієї філії. Прийшла вона до церковних тростінів довідавшись про місце поховання, і їй відповіли, що там не можна поховати, бо там лежать інші померлі члени тієї філії. Прийшла вона до церковних тростінів довідавшись про місце поховання, і їй відповіли, що там не можна поховати, бо там лежать інші померлі члени тієї філії.

Жінка заявила тростізам, що вона дасть їм 5 доларів за місце на цвинтарі. Подумали тростіні і мабуть прийшли до переконання, що витка дається. Сказали жінці, що приймуть тіло на цвинтар. Видно, що гроші мають, бідшину сльму як гріх, бо за гроші вони відпускають гріх.

Сталося так, що на той час

НІЧОГО НЕ РОБИМО І ТОМУ НЕМА ПРО ЩО ПИСАТИ

Тімі, Ман. — Про працю в нашій місцевості вже більше рік нічого не пишеться, і тому, що в нас майже нічого не робиться.

Власне жінка відділу ТУРФДім це ще 1932 року, а відділ ЛФФ від 1931 року. Зразу робота йшла неохоче, але під минулого року деякі наші члени дістали мабуть "голд фіт" і збайдужили. Сидимо собі тихенько і митинги не скликаємо, бо це "нічого не поможє". Як приде організатор, то на митинг не прийдуть навіть деякі передові члени. Таке саме було, коли недавно відбувся свій звіт делегат на дистриктову конференцію, що відбулася у Вінніпегу.

СВЯТА ІНКВІЗИЦІЯ ВЖЕ БІЛЬШЕ НЕ ВЕРНЕТЬСЯ

Ту Гале, Алта. — В католицьких "Укр. Вістях" з 10 березня якийсь "християнська душа" назвала нашу організацію соціалістичним і сільно-вишчим гніздом, не знаючи, що такою назвою ми гордимся. Зробила вона це з приводу похороноу молодого товариша Тереса, який помер трагічною смертю в своїм розквіті свого життя. Найгірше забіло нашого "християнина" те, що в похороноу взяло участь понад 1,000 осіб.

Чесна людина ніколи такого допущє не папшиє, бо розуміючи великий жах батьків покійного товариша, вона не хоче робити його це більшим, не хоче ранили й так же незгодовних рани, які лишили в серцях цих батьків смерть їхнього молодого сина. На таке відношення може спомогтися тільки хіба та людина, що її томи заплели до такої мри, що вона нічого більше крім них не бачить.

Представлення "Тарас Бульба", підчас постановки якого молодий тов. Тересю згинув трагічною смертю, ця католицька душа називає більшовицькою пропагандою. А далі цієї католицької дописувач вчепився того, що домовину покійного товариша не перетримувати в хаті. Дописувачеві хотілося бачити каділо на похороноі, але ця справа належала до батьків помершого і вони мали право справити своєму сину такий похороноі, який вони самі хотіли.

Між іншим дописувачеві не подобалась орхестра з Миршам, як також промовець, що востанє прощав покійного товариша, та закінчав присутніх етапати в ряди тих організації, до яких належав молодий товариш.

Якщо дописувач помре, то може себе казати поховати при свічках, кадниках, кропиках, дяках і попах, цього йому ніхто не заборонить. Але хай і він не видає болотом в тих, що в ці церемонії беруть, бо "свята інквізиція" минула і вже не вернеться.

ОКРУЖНІ НАРАДИ УРФМО ВИРОБИЛИ ПЛАН ПРАЦІ

Едмонтон, Алта. — В диях 31 березня і 1 квітня відбувались окружні наради УРФМО у Вох при участі 11 делегатів. Делегати дали звіт про те, які й виступали у своїх місцях. З цих звітів вийшло, що члени організації досить добре виступили на цвинтарі хотіли брати до церкви, але побожні люди сказали, що можна ковати на цвинтарі, але брати таке грішне тіло до церкви ніяк не можна. Виходило, що й тут треба було дати ще одну витку, щоб очистити тіло від гріха. Але жінка не дала.

Одні люди настоювали на те, щоб тіло взяти до церкви, а другі махали кулаками і говорили, що він на це не дозволять. А англійський пін дивився на це все і думав, що то в українських людей така церемонія, щоб підчас похороноу кричати і вимахувати кулаками. Виграна була по стороні "побожних", бо тіло "грішного" поховано без церемоній в церкві.

Такої любові до свого ближнього навчилися вірні парафіяни від попів. Пін кроку не посується, коли не бачить зелених. "Слово боже" стало зерелом грошей для попів і невинисті між людьми. Якби не те "слово боже", то між фермерами була б ягода і побок. Вони не жерлися б між собою, торнувши б до своїх організації і бачили б далеко кращий цвинтар. "Слово боже" стало нашім засобом

БОРЕМОСЯ ЗА ДОПОМОГУ ДЛЯ ТОВАРИША

Ренфорлі, Алта. 17 березня вчорі в суботу на великій зборі хата тов. Ф. Гайдука. Тому, що на той час товариша з родиною не було вдома, бо він виконував організаційні обов'язки, то вогонь згичав хату і все те, що в ній було. Товариш з родиною лишився без ніяких засобів до життя.

На протязі кількох останніх років тов. Гайдук і його дружина чулися нездорові і видали багато грошей на лікарів. Через те саме не мали грошей, щоб заасекурувати свою хату. Додавок до цього товариш не міг заплатити, і тому його фарма є на муніципальній лісній промисловій фармі за залогом податки.

На останнім митингу відділу ЛФФ вибрано комітет, який має піти до муніципалу й домогатися для потерпілого товариша відповідної допомоги. Крім цього комітет має постаратися домогтися йому у великій можливий спосіб.

В нашій місцевості відбулися минулого місяця вибори до муніципалу. Ми у своїй дивній помінували кандидата на радного від Об'єднаного Фронту проти старого радного, який сидить в муніципалі через останні 7 років, але корпєтє з нього фермери не мають.

За тих 7 років той радний навчився політизувати і підчас певних виборів своїм хитрунством дістався знов на позицію радного, бо більшість фермерів пішла за його пустими фразами, якими звинили воювали всі напські кандидати, коли їм треба фермерських голосів.

Наш кандидат пернав, бо навіть деякі члени нашого відділу ТУРФДім агітували й голосували на старого радного. Один з наших членів так щиро робив за тим радним, що аж забував влаштувати, на яку запрошені інших членів мабуть для того, щоб їх заспокоїти і в такий спосіб втруталися від справедливості критики, на яку вони звикли своєю шкідливою роботою.

На членських зборах про що шкідливу роботу дуже мало говорено. А треба було заговорити про це і то таким тоном, щоб був пересторогою для всіх тих членів які стоять в наших масових організаціях, але своєю поведінкою помагали ворогам розбиття їх. Кожного такого члена треба гостро наипити за його шкідливу роботу і дати йому до якогось часу, що наша організація має свою відповідальність до якої довнен прийти кожний її член.

В нашій дивній мордежковій галасани продажні недоволю фарму одного фермера за довг, а на 10 березня мають його викупити. Чи старий радний сказав хоч одне слово в обороні цієї жертви капіталістичного панства? Ні. Якби йому дещо на серці добро фермерів, то він був би скликав масовий митинг і не дав би викупити цього фермера з фарми. Але він такий справдями не цікавиться.

Капіталісти мають за собою уряд, військю, поліцію, суди, церкви тощо. Та всього цього було б для них замало, як би робітники і бідняцькі фермери мали солідність.

молочники не можна поестти на фармах якоїсь кампанії, тому на ці два місяці не вложено ніяких витів.

ОФІЦІЙНИЙ ЗВІТ МИРНАМСЬКОГО ОКРУЖКОМУ З ПРЕСКАМПАНИ

Мирнам, Алта. — Галдо, Ренфорлі, Мирнам говорять! Ви нас викликали на змагання в листопадовій пресовій кампанії на одну тисячу доларів. Ми нас повідомили, що будемо змагатися в вамі, але лише за половину цієї суми, бо в наших округах є на половину менше відділів.

Звіт з листопадової кампанії ми вислали до нашої преси, але видно, що він затратив десь на пошти або в редакції. Тому ми посилаємо другий, хоч може аж не такій довгий, як повинен бути.

Отже вислід листопадової кампанії в окрузі Мирнам є такий: Мирнам: призначено грошу \$100, зібрано \$160.10, перевиконано квоту на 60 відє. Става: призначено \$100, зібрано \$139.50, перевиконано квоту на 30.5 відє. Лейк Белвю: призначено \$100, зібрано \$135.27, перевиконано квоту на 35.2 відє. Примула: призначено \$90,

зібрано \$71.10, несеячено 19.1 відє. Лейк Еліза: призначено \$10, зібрано \$28.90, несеячено 11.1 відє. Вермілтон: \$35, зібрано \$27, несеячено 8 відє. Бофало Кулі: призначено \$35, зібрано \$80.65, перевиконано 110.6 відє. Фойн: (новий відділ): зібрано \$58.60. Елк Поїнт (відділу нема): зібрано \$37.80. Зора (віновий відділ): зібрано \$19.50. Тов. Дітук, організатор, зібрано \$15.75.

В цілому окрузі зібрано \$771.22 ц. Зазначуємо, що в Елк Поїнт нема відділу наших організації, але там зборюю заявляється виконання своєї квоти стоїть Бофало Кулі, а хто на останньому, то шукайте самі. За Округом в Мирнам, та, П. Г. Потіський.

ЗАВОРУШИЛИСЬ ВОРОГИ, КОЛИ ПОЧУЛИ ПРО БУДОВУ ФАРМЕРСЬКОГО ДОМУ

Васкетено, Алта. — Кілька років тому в нас задумали будувати Фармерський Дім. В той час відіграно кілька представствень і зібрано дещо грошей.

Побачивши це, наші сторники з кількома "панамц" в подергих оверголах давай будувати Народний Дім і церкву. Спробували пона, вишаймили міську салю, і моються в шій боготі, а часом пін відправляли по хатах. Роблять, що можуть, щоб не дати фермерам прозирити.

Не можна забувати тим, що в ці часи зросли і поставилися всі між ними в кілька партій "Фарм. Життя", які уважають себе за "свідомих" і хваляться, що мають збудувати аж дві церкви, одну в місті, а другу на фармах.

Головний провід в цій роботі бере один "пан", якого жінка приходила на представствень боє, бо не мала черевників. Коло цього пана така чорна пужля, що гірша мабуть бути не може, а йому в кожній церкві.

Я радив би тим подертним "панам" і деяким членикам "Фарм. Життя", щоб вони перестали сдухати напсько-попівських агентів, бо ті заведуть їх це в гіршу біду від тієї, яка їх тепер обєсла. Ці агенти тільки те роблять, що стараються посілати роздор між нами, щоб ми гривалися за церкву, пошто тощо.

ТАКОЇ РОБОТИ ЯК НЕ МОЖНА ТОЛЕРУВАТИ

Вох, Алта. В нашій місцевості відбулися минулого місяця вибори до муніципалу. Ми у своїй дивній помінували кандидата на радного від Об'єднаного Фронту проти старого радного, який сидить в муніципалі через останні 7 років, але корпєтє з нього фермери не мають.

За тих 7 років той радний навчився політизувати і підчас певних виборів своїм хитрунством дістався знов на позицію радного, бо більшість фермерів пішла за його пустими фразами, якими звинили воювали всі напські кандидати, коли їм треба фермерських голосів.

Наш кандидат пернав, бо навіть деякі члени нашого відділу ТУРФДім агітували й голосували на старого радного. Один з наших членів так щиро робив за тим радним, що аж забував влаштувати, на яку запрошені інших членів мабуть для того, щоб їх заспокоїти і в такий спосіб втруталися від справедливості критики, на яку вони звикли своєю шкідливою роботою.

На членських зборах про що шкідливу роботу дуже мало говорено. А треба було заговорити про це і то таким тоном, щоб був пересторогою для всіх тих членів які стоять в наших масових організаціях, але своєю поведінкою помагали ворогам розбиття їх. Кожного такого члена треба гостро наипити за його шкідливу роботу і дати йому до якогось часу, що наша організація має свою відповідальність до якої довнен прийти кожний її член.

В нашій дивній мордежковій галасани продажні недоволю фарму одного фермера за довг, а на 10 березня мають його викупити. Чи старий радний сказав хоч одне слово в обороні цієї жертви капіталістичного панства? Ні. Якби йому дещо на серці добро фермерів, то він був би скликав масовий митинг і не дав би викупити цього фермера з фарми. Але він такий справдями не цікавиться.

Капіталісти мають за собою уряд, військю, поліцію, суди, церкви тощо. Та всього цього було б для них замало, як би робітники і бідняцькі фермери мали солідність.

молочники не можна поестти на фармах якоїсь кампанії, тому на ці два місяці не вложено ніяких витів.

молочники не можна поестти на фармах якоїсь кампанії, тому на ці два місяці не вложено ніяких витів.

молочники не можна поестти на фармах якоїсь кампанії, тому на ці два місяці не вложено ніяких витів.

молочники не можна поестти на фармах якоїсь кампанії, тому на ці два місяці не вложено ніяких витів.

СКЛАДАЄМО ПО 50 Ц. НА ПРЕСФОНД "ФОРОВ"

Спрінгвуд, Ман. — На виклик тов. М. Савька складаємо по 50 ц. пресового фонду на англійській фермерській часописі "Форов" і викликаємо зложити по 50 ц. таких товаришів: Брайтстон, Ман.; А. Маліка, І. Кіаня і А.Р. Салтера.

Вігар, Саск.: Дашла Короліка. Бонарло, Ман.: Дж. Здріля і Чічовського. По 50 ц. пресового фонду зложити: П. Потіський, П. Голік, М. Галай, В. Гунчак, Г. Ролік, А. Ворона. Крім того має Ворона зложити 50 ц. від Р. Романшина.

В. Гунчак, секретар. П. Потіський, голова.

ДО ВІДДІЛВ ЛІГИ ФАРМ. ЄДНОСТІ В МАНІТОБІ

З диям 15 квітня кіпється кампанія "Форов", а з цим часом нашої газети до кітчию вмінувати змагання. Вєй відділ ЛФФ в Манітобі повинні негайно вислати всі фонди, які вони мають на руках для "Форов", на адресу нашої редакції, або редакції "Форов", адреса якої є: The Furrow, 515 Ave. G. South, Saskatoon, Sask.

Пома 15 квітень кампанії "Форов" затигати не можна, бо треба поробити відповіть приготування до травневої кампанії української робітничо-фермерської преси.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ЗБІЛЬШУЄ ЗАСІВНУ ПЛОЦУ.

Бералі, 2 квітня. З урядових звітів різних держав виявляється, що цього року тільки Радянський Союз збільшує свою засівну площу. Вєй другі держави, включаючи й Німеччину, значно обкоротили свої засівні площі.

Урядники радянської держави великої місії в Німеччині завітали, що засівна площа Радянського Союзу 1934 року збільшиться 130,000,000 гектарів проти 102 мільйонів гектарів минулого року. Це відноситься тільки до засівної площі зерновим збіжжям.

Урядники радянської держави великої місії в Німеччині завітали, що засівна площа Радянського Союзу 1934 року збільшиться 130,000,000 гектарів проти 102 мільйонів гектарів минулого року. Це відноситься тільки до засівної площі зерновим збіжжям.

СИСТЕМА ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ Є ПРИЧИНОЮ НАШИХ ЗЛИДНІВ

Петрофка, Саск.

Я раз читав в "Фарм. Житті" доне про фармера Танаєйчука в Альберті, який мав три квадратні землі, всю дашинерію і гроші в банку, але, що він був "захланий" і змінив свої 3 за комплітні 6, то його пропало. Донесучач писав, що він вна снадав на того фармера, а не на капіталістичну систему.

Тоді я відповів в "Фарм. Житті", що коло нас є багато таких фармерів, що забогато не куєали, бо мали лише по одній фармі, які забрали за гоместеди, але давно вже їх втрачили за долги. В капіталістичній системі водить так, що хто їде на роботу, того біда здогадує. Що їде за шницю, той їде дожоне.

Пі сказав, що не Танаєйчук випустили, але система, в якій він жив. Бо він працював на тих квадратних землі, а не сидів дурно. Він хотів забезпечити життя своїм дітям, а ті, що нічого не роблять, прийшли і забрали його працю. Може Танаєйчук не знав того, що в капіталістичній системі не можна забезпечити життя своїм дітям, але це справа інших, а не його хотів доказати, що не через свою захланий врати він землю, а через капіталістичний виспек.

В 8 числі "Фарм. Життя" той самий донесучач з Едванд, Алта., хоче щоб я дан йому відповідь, котрий фармер не має багато дітей, і сам відповідає, що майже кожний. А далі питає, чи кожний фармер муєть дати один квадрат землі кожній своїй дитині.

Я відповів, що ні, бо в капіталістичній системі це неможливо, а в соціалістичній неможливо. В капіталістичній системі є повно фармерів, що мають по 8 дітей, а лише по одному квадратній землі і то не їх, бо до нього давно вже дістала право моргелджона компанія або банк.

Донесучач каже, що можна вижити з 80 акрів землі, але треба, щоб між фармерами була єдність, бо тоді вони могли б обробляти ту землю спільною машинерією.

Я знов кажу, що якби між фармерами була єдність, то міжком почиторію було б діяти фарми на 40 та 80 акрів, вони злучили б ті акри в один великий лан і обробляли б їх модерною машинерією та мали б великого подостатком. Тоді не було б земельних спекулянтів, бо земля ніхто не потребував би купувати або продавати землю.

Я певний, що тоді одна пересічна родиня могла б вижити з 10 акрів землі або її менше.

А тепер кілька слів про фармерку єдність. Власне тут і клопіт, що її немає. Декуди в вона, хоч дуже мала, але є багато фармерських околиць, про ту єдність фармерів і чути не чути.

ЗАМОВТЕ СОБІ В Ц.В.К. ТУРФДІМ ГАРНУ КНИЖКУ П. Н.:

"В БУРЯНАХ"

ЦЮ КНИЖКУ НАПИСАВ т. м. ПУЧАН, ЯК СПОГЛДИ З ГРОМАДИНСЬКОЇ ВІСНИ НА УКРАЇНІ

Книжка обіймає 188 сторінок друку. Вилана ще в 1925 році, але вона не втратила своєї вартості ніколи. На самому початку цієї ераційної й цікавої книжки автор пише:

"Вихрон довів мене велик револуційній полі на землях видирницької і галицької України. Ноді я переймаю вже до історії, але ні, які були живими учасниками тих великих днів, по свої бодішній дещ жовту ними".

Ми маємо в себе шару десятків цих книжок і ви можете дістати її в нас тепер ЗА ПОЛОВИННУ ЦІНИ, а це за 25 ЦЕНТИВ. Призначає замовлення вельно, щоб ви могли отримати цю книжку і обогатити свою бібліотеку ще одним цінним твором.

Замовлення шити на адресу: UKRAINIAN LABOR-FARMER UNION ASS'N, Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

НЕ ХОЧЕ ЧИТАТИ "ФАРМ. ЖИТТЯ", БО ПІП КАЗАВ, ЩО ТО ДУЖЕ ШКІДЛИВА ГАЗЕТА

Райф, Алта.

Не дуже то добре для мене звертати увагу деяким читачам "Фарм. Життя" на те, що деякі з них не вміють оцінити спого часопеню, але роблю це для доброго, а не роблю це для доброго фармерського руху в Канаді взагалі.

Перобуваючи між фармерами, я побачив цює такою, про це ніхто не снів і не думав, як переконався, що деякі читачі "Фарм. Життя" люблять читати тільки першу сторінку, а до інших навіть не заглядають. Але і ту першу сторінку вони перейдуть так, що нічого з неї не скористають, бо не стараються читати її уважно, щоб хоч трохи з прочитаного лишилось в їх пам'яті.

До другої категорії недбалих читачів належать ті, що нам перешлюють цілу газету, але доки до доки не зачитають її, що вони зачитали з прочитаного, як дістане відповідь, що не пачивали нічого, бо нічого не зачитали, значить, читали машинально так, щоб тільки похвалитися опісля, що прочитали цілу газету.

Ні, товариші, як так будемо читати, то ніколи нічого не будемо знати. Прочитавши якусь повинку, статтю або допис, треба над прочитаним подумати. Тоді з прочитаного можна багато запам'ятати і користуватися ним, що цього не чинять. Запитати їх про це вони не можуть і звести з ними дискусію.

ЩИРА ПОДЯКА ТОВАРИШАМ З ВІННІПЕГ БІЧ, МАН.

Фрейзервуд, Ман.

Заряд Фармерського Дому в Фрейзервуд бажав аложити щир ру подяку товаришам з Вінніпег Біч, що приймали до нас 10 бочетів з драмою "Гульська Правда". Представлення випало дуже вдоволююче, хоч публіки багато не було, бо ми записалися з оголошенням і через те багато фармерів не знали, що того дня в нашій домі відбудеться представлення.

З представлення вилнуло \$5.40, з чого товаришам з Вінніпег Біч звернено 50 ц. компліт, а \$4.90 призначено на спільну дову на цей рік. Фармерським Домі хочуть не велика, однак вона допоможе нам дуже багато. Одночасно дякую всім тим, що прийшли на представлення й причинилися своїми центами до доброї цілі.

По представленні один товариш виступив з короткою промовою, в якій поєвнив той страшний виспек, якого допускарються над трудящими капіталісти.

Другого дня різдвяних свят у часі музики перевів сесіяні Маклар Віткіалюс із Вінніпег, повіг Дубно, збіра на політвизив. Дня 15 січня поліція його арештувала і відставила до Дубна. Тут карний референт засудив його адміністраційним порядком на 2 місяці арешту, або 300 злотих карн.

В бур'янах... (Text continues with more details about the book and the author's views on farming and social issues.)

ЗІБРАЛИ ПОВЕРХ \$24 НА ПРЕСФОНД "ФОРОВ"

Вейнрайт, Алта.

Хочу напечатати коротко про те, що наш відділ ЛФФ в Плекетол зробив підчас кампанії "Фороп". Насамперед зазначу, що англійсько-саксонські фармери становлять 95 процент членів нашого відділу.

Ми відбули завітну в хаті тов. Г. Шевчика, з якої вилнуло \$13 чистого приходу. Тов. А. Коєте зібрав на одну лієту \$1.25, а на другу \$1.75; тов. Гідора зібрав на лієту \$3, а тов. Гавліт \$2.05. Всіх грошей зібрано \$21.05. Крім цього ми прибрали кілька нових перекладатників, однак члети їх не знаємо, бо наш секретар не здав звіту про це на останніх зборах.

Це є доказом, що наші противники говорять неправду, що до ЛФФ належать самі чужинці. В цю брехню вірили українські фармери і послугоувалися нею, коли їм говорено, щоб ставали членами ЛФФ. Ця збірка на "Фороп" є доказом, що українські фармери також не повинні боротися і дивитися на світ своїми очима, а не через наскельні окуляри.

Я думаю, що наш відділ вибився на перше місце в цілій Альберті, щодо суми грошей, яку він зібрав для "Фороп". Але ми маємо свої недомогання. До цього часу ми не цікавилися муниципальними виборами і не проводили боротьби за реліф. Правда, в цій оклиці нема багато фармерів, що потребують реліфу, але все таки є їх трохи. Та що з ними зробити, коли вони такі відсталі, що не дають що-небудь для них зробити, просто кажучи, що їм реліфу не треба, хоч кожний бачить їх нужду. Але ми віримо, що вони незадовго парозумляться і стануть членами ЛФФ.

Гео. Гідора.

ВЕЛИКЕ МАСОВЕ ВІЧЕ В ІСТ СЕЛКИРК, МАН.

Старанням відділу Ліги Фармерської Єдності в Іст Селкирк відбудеться в НЕДІЛЮ, 22 КВІТНЯ, в 1-шій годині пополудні масовий мітінг, на який повинні прийти всі доколичні фармери, фармерки і фармерська молодь. На мітінгу будуть промовляти місцеві і позамісцеві бесидники, які розкажуть багато цікавого про важні фармерські справи. Крім фармерів повинні прийти на цей мітінг і фармерки, бо того дня перший раз в історії нашій місцевості буде промовляти ЖІНКА-РОБІТНИЦЯ з ВІННІПЕГУ про справу, які в першу чергу торкаються трудящого жіноцтва. До молоді буда промовляти молодий бесидник з Вінніпегу. Між іншим на мітінгу буде промовляти представник дистриктового комітету ЛФФ у Вінніпегу. Приходіть всі!

Заряд.

УВАГА! ПРУДОМ І ОКОЛІННЯ! Старанням відділу Секції Молоді ТурфДім в Прудом, Саск., відрається в суботу, 21-го квітня н.р. в Укр. Фарм. Домі в Прудом, дуже гарну драму в 3-ох діях, яка називається "НОЧЬ". Ця драма є дуже цікава і наукова своїм змістом. Не оминіть цього прекрасного першого разу в околиці Прудом. По представленні відбудеться ЗАБАВА. Також того вечера обідається, котра товаришка виграє "новодерний костюм" у цій оклиці. Приходіть і кичте своїх сусідів.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

НА ПРОДАЖ ці фарми. Одна коло м. Норвель, Л. Прері, а друга в околиці Гелена, Ман. Проєво з приватних старців. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: FRANK HAYNOWICH, R. R. 4, Box 57, Pritchard, La Prairie, Man.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

КОЖИМУКЮ робітничі, жінки або старшої дівчини, що хочуть працювати на фармах, долучайтеся до нашого руху. Робота єдина, зарплата висока. По більшій інформації пишуть на єдиному адресу: Box 68, M. BOYARCHUK, P.O. LANE, SASK.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Шпешня ч. 1 (терпа)	.69½	Свєс найліпший ч. 2	.30½
Шпешня портери ч. 1	.66	Свєс чиста ч. 3	.30½
Шпешня портери ч. 2	.61	Свєс позива ч. 1	.29½
Шпешня портери ч. 3	.61½	Свєс позива ч. 2	.47½
Шпешня портери ч. 4	.68	Живий нестиганий	.47½
Шпешня портери ч. 5	.66	Живий двоградний	.38½
Шпешня портери ч. 6	.61	Число ч. 1 і 2	.46½
Дурум писаний ч. 1	.68	Жито ч. 3	.42½
На доставу в транзі	.67	Лєг ч. 1	.51½
На доставу в дитні	.67½		

ЖИВИЙ СКОТ:

Вівка вибірні до 1,050 ф.	від 4.50 до 5.50
Вівка середні (мідиом)	від 3.50 до 4.25
Вівка звичайні (комон)	від 2.50 до 3.00
Вівка вибірні поверх 1,050 ф.	від 4.50 до 5.00
Вівка середні (мідиом)	від 3.50 до 4.25
Вівка звичайні (комон)	від 2.75 до 3.25
Лавка добрі і вибірні	від 4.00 до 4.75
Лавка середні (мідиом)	від 3.00 до 3.75
Лавка звичайні (комон)	від 2.50 до 2.75
Телята годювані (гул і вівка)	від 4.50 до 5.50
Телята годювані середні (мідиом)	від 3.50 до 4.25
Телята молочні ("віл")	від 5.50 до 6.50
Телята звичайні і середні	від 2.50 до 3.00
Корови добрі (гул)	від 3.00 до 3.50
Корови середні (мідиом)	від 2.00 до 2.75
Корови звичайні (комон)	від 1.50 до 1.75
Корови худі (кесере і катере)	від 1.00 до 1.50
Буґай добрі (гул)	від 2.00 до 2.75
Буґай звичайні (комон)	від 1.25 до 1.75

БІЛКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЦЕННЯ:

Білки на годівлю і отовчення	від 1.50 до 2.50
Ялівки на отовщення	від 2.50 до 3.50
Ділий корони	від 20.00 до 40.00

Свинні вибірні на бейкен \$1.00 премії від штуки:

Свинні добрі для бейкену	7.10
Свинні тяжкі	6.60
Свинні дуже тяжкі	5.50
Свинні легкі до годівлі	від 6.00 до 6.85
Пшохи ч. 1 і 2	від 5.00 до 5.50
Лавка найліпші	від 7.00 до 7.25
Лавка добрі тяжкі	від 6.00 до 6.50
Лавка звичайні	від 3.50 до 5.00
Барани	від 4.00 до 5.00
Вівки найліпші	від 2.00 до 2.50
Вівки тяжкі	від 1.50 до 1.75
Вівки звичайні	від 1.00 до 1.25

"Яїни "А" великі 13 п.; "А" середні 12 п.; "Б" 10 п.; "С" 10 п.
Масло 27½ п. фунт. Цукор \$7.80 за 100 фунтів.
Мука 98-фунтовий мішок \$2.45. "Порлак" 80-фунтовий мішок \$2.95.
Шкіри від 3% до 4% п. фунт. Вовна від 10 до 12 п. фунт.
Шерсть з кінаєких хвостів від 25 до 28 п. фунт.

ДОНТОР М. МЕТАС
ОПЕРАТОР, ДІАГН., АКУШЕР
Найновіша екс-рей машина. Найновіші електричні машини до безоперційного ділення. Лічить венеричні недуги.
Room 201 Kitchen Block 10164A - 101 STREET, EDMONTON, ALTA. Phone 4645

МИ ВИПРАВИМО ДЛЯ ВАС ШКІРУ НА ШИРОЦЬ ПІ 100 ФУНТ. ВИПРАВЛЮЄМО РЕМІНЬ НА ГАРНЕС, ЛЕРСІС І РОБ.
Пішіть і пошліть шкіри до: **YORKTON TANNERY CO.** P.O. Box 545, Yorkton, Sask.

ДЕШЕВИЙ ЦУКОР
Із цукрової трощі, виробленої в Манітобі. Одна пачка насіння цвої трощі є досить засадити 1 акер. Ростиме вроди в західних преріях. 3 І АКРА ТРОЩІ Є 40 ГАЛЛОНІВ ЦУКРОВОЇ ПАТОКІ, ВАРТОСТІ \$40.00. Ціна за 1 пачку 50 п. разом з пересилкою і пошкою, як садити та робити пачку. Садити з замовленнями.
D. J. PRYSTASH — Island Park — Newton, Man.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,
що не має ніяких болів, в кого кров багата і чиста.

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРМ ФЛЯЩИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ ІНДІАНСЬКИЙ ЛІНІМЕНТ БЛЕКГАВКА (РЕТЕЛСНЕЙК ОФІС)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕМАТИЗМ, БОЛІВ ПЕРВІВ, В КРІЖАХ, СУСТАВАХ, ПАНЦІНАХ, БОЛІВ ГОЛОВІ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ ЛІЛІ АБО ІНШИХ ЧАСТИН ТІЛА.

До того даємо також ДАРМІВ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКГАВКА приготуєного з дивних рослин, корінь, кори, шкіли, і ягід, вислоко рекомендованого на оздоровлення загниєної крові. Ці лікувальні лігди пронциують жодуток і кишкі від усіх лишніх та нездорових матерій, роблять кров багатою і чистою, оздоровлюють всі органи тіла. Тисячі людей вижили від Індійського (Ретелснейк Офис) Лініменту Блекгавка з найкращими наслідками і рекомендації його своїм знайоми. Попробуйте і ви, а також будете вдоволені.

Флящина цього лініменту значиний продается за одного долара. Але з ним оздоровлення ми робимо спеціальну оферту. Пришліть нам поштовий купон разом з одним долларом, а ми виланемо вам за ценою почтовою посилюю ДІВ ОДИН-ДОЛАРОВИЙ ФЛЯЩИНІВ ІНДІАНСЬКИЙ ЛІНІМЕНТ БЛЕКГАВКА і одну одно-доларову коробочку лікунок 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримуєте ці знамениті ліки, що коштують \$2.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

ВІШІТЬ ЦЕП КУНОН, А ЗАОЩАДІТЬЕ \$2.00.
Пішіть на адресу: **BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.** 1536 Dundas Street W., Toronto, Ont.
В прилозі посилюю \$1.00, за що прошу вислати мені повнорозно почтовою діє регулярні одно-доларові флящини Індійського (Ретелснейк Офис) Лініменту Блекгавка і одну регулярну коробочку 14-денного дива Блекгавка, за що я більше не робуватиму нічого платити.

Ім'я і прізвище
Місто Провінція

Наша гарантія. — Ми ошим погоджуємося звернути назад отримані гроші, разом з повнорозно почтовою оплатою, якщо з яких небудь причин ви не будете задоволені Індійським (Ретелснейк Офис) Лініментом Блекгавка.
BLACKHAWK INDIAN REMEDY COMPANY